

More Than
200,000 in Print

THE JEWISH
RESPONSE TO
MISSIONARIES

COUNTER-MISSIONARY HANDBOOK

RABBI BENTZION KRAVITZ



J E W S F O R J U D A I S M

De Joodse reactie op missionarissen

Een contra-missionarissen handboek

Geschreven door Rabbijn Bentzion Kravitz

Jews for Judaism

**Gepubliceerd door:
JEWS FOR JUDAISM**

P.O. BOX 351235
Los Angeles, CA 90035
(310) 556-3344
la@jewsforjudaism.org

www.jewsforjudaism.org

Vierde herziene druk.

Copyright © 2001 Jews for Judaism International Inc.

© Alle rechten voorbehouden. Reproductie van dit werk, geheel of gedeeltelijk, zonder schriftelijke toestemming van **Jews for Judaism** International Inc., is verboden.

Deze herziene editie van
De Joodse reactie op missionarissen

Contra-Missionarissen Handboek

Toewijding

ter zalige herinnering aan onze dierbare vriend

Donna Sudarsky ל"ט

Mogen de individuen die zij blijft ontroeren
via dit boek de schoonheid en
verborgen schatten van het Jodendom ontdekken
die zij koesterde.



De publicatie en verspreiding van dit boekje is mogelijk gemaakt door de
vrijgevige steun van

David en Gitel Rubin

Mt. Sinai Memorial Park

Martin en Sylvia Tulkoff

The Donna Sudarsky Trust

The Milken Family Foundation

S. Jerome en Judith Tamkin Foundation

Jewish Community Foundation of Greater Los Angeles

Inhoud

Toewijding	4
Voorwoord	6
Jews for Judaism	8
Het antwoord op een dringende behoefte	8
De obsessie om Joden te bekeren	11
“HEBREEUWSE CHRISTENEN”: BIJBELS PARADOX OF RELIGIEUZE WERKELIJKHEID	15
De Messias volgens het Jodendom	24
Weerleggen van christelijke “bewijsteksten”	28
Veel gestelde vragen	32
Praktische oplossingen voor het cultus- en zendelingenprobleem	35
Persoonlijke verhalen (namen zijn in verband met de privacy gewijzigd)	38
Aanbevolen literatuur	43
Jews for Judaism onderzoekscentrum	44
Over de auteur	46

Voorwoord

Al jaren ben ik bekend met de fijne internationale organisatie, Jews for Judaism (Joden voor het Jodendom). De oprichter en West Coast directeur, Rabbijn Bentzion Kravitz, heeft binnen de Joodse gemeenschap erg ijverig gewerkt om begeleidingsdiensten en educatieve materialen aan te bieden om de argumenten van missionaire beweringen te weerleggen. Het werk van Jews for Judaism heeft een grote invloed gehad op de verspreiding van de waarheden zoals uitgedrukt in de Joodse traditie.

Als een geleerde van de geschiedenis van het christendom en vergelijkbare religie, kan ik bevestigen dat Rabbi Kravitz volkomen gelijk heeft: vele vormen van het evangelische christendom richten zich op Joden om ze te bekeren en in sommige gevallen, gebruiken ze daarvoor twijfelachtige technieken. Als leraar van religieuze-studies, theologie en ethiek aan Stanford, Princeton, de universiteit van Californië, en een aantal andere universiteiten, heb ik uit de eerste hand te maken gehad met de theologische kwesties van messianisme, verlossing, plaatsvervangende verzoening en dergelijke.

Het is onnodig om te zeggen dat, deze vragen die onder Joodse studenten opkwamen, zowel in de collegezalen als daarbuiten, erg uitdagend konden zijn. In feite is één van de grootste problemen waarmee Joden tijdens het volgen van college vandaag de dag mee worden geconfronteerd: de bedreiging van manipulatieve en bedrieglijke praktijken van missionarissen.

Vanuit het perspectief van een geleerde, is één van de gevaarlijkste en verwarrendste van deze tactieken de manier waarop missionarissen de Hebreeuwse Bijbel gebruiken. Dat is zeker niets nieuws. Zoals veel geleerden hebben aangetoond, hebben christelijke groeperingen vanaf het begin de Hebreeuwse Bijbel opnieuw geïnterpreteerd om hun beweringen, dat het christendom het Jodendom vervangt, te ondersteunen. Maar dit is niet het Joodse perspectief en ook zelfs niet de bewering van alle christenen.

Tegenwoordig onderzoeken veel christenen de wortels van hun religie en, met ontzetting, herkennen ze de kern van anti-Joodse gevoelens daarin. Veel christenen benaderen het Jodendom ook met een open geest, ze leren de unieke waarheden van het Jodendom, Tora en rabbijnse traditie waarderen. Echter, de evangelische missionarissen die zich op Joden richten zijn zich hier niet bewust van, of ze verzetten zich actief tegen, het diepere historische begrip van het christendom. Deze groepen verspreiden verwarring onder onze jonge mensen en zouden het doel van ons bezorgdheid moeten zijn.

Joden moeten vertrouwd raken met de problemen die deze groepen opwerpen en moeten op een effectieve manier hierop reageren. De Joodse reactie op Missionarissen is een uitstekend handboek voor individuen, Jood of niet-Jood, die perplex zijn over de kwesties die worden opgeworpen door Bijbelse bewijsteksten en theologische debatten over het fundamentele verschil tussen jodendom en christendom. Of je nu een rabbijn bent, academicus, student, of bezorgde ouder, raad ik je ten zeerste aan om dit boekje te lezen en te delen.

Shalom

Dr. Tamar Frankiel

Lector Religiewetenschappen

Universiteit van Californië, Riverside

Jews for Judaism

Het antwoord op een dringende behoefte

Barbara Walters vroeg onlangs in het bekroonde nieuwsprogramma van ABC, 20/20: "Wat zou er gebeuren als uw 12-jarige naar huis kwam en vertelde dat een volwassene hem had overgehaald om van religie te veranderen?" Deze vraag introduceerde het verhaal van een jongen die drie maanden voor zijn bar mitswa gedwongen werd om zich te bekeren. Zijn bekering vond plaats tijdens een jeugdprogramma in een Southern Baptist Church. Het kerklid dat met deze jongen sprak, vertelde hem dat hij "tegelijkertijd Joods en christelijk" zou kunnen zijn. Het rapport maakte duidelijk dat een ernstige bedreiging voor de Joodse gemeenschap nieuwe vormen had aangenomen.

Volgens recente peilingen van Gallup en Harris zijn er meer dan 70 miljoen "wedergeboren" christenen in Noord-Amerika, van wie velen ervan overtuigd zijn dat het Joodse volk eerst bekeerd moet worden tot het christendom, om Jezus te laten terugkeren. Christelijke denominaties zoals de Southern Baptist Convention - die in 1996 een resolutie aannam die gericht was op de bekering van Joden - en de Assemblies of God, evenals talloze andere christelijke groeperingen wereldwijd, dragen jaarlijks meer dan \$ 250 miljoen bij om agressief Joden te evangeliseren. Deze evangelische christenen hebben speciaal gevestigde "Hebreeuws-christelijke synagogen" om Joden aan te trekken. Dergelijke "synagogen" zijn in de afgelopen twintig jaar in aantal gegroeid van 20 naar meer dan 400.

Missionarissen overtuigen hun nieuwe leden dat ze als Joden niet compleet zijn totdat ze Jezus als de Messias aanvaaren, en dat een Jood zijn of haar Joodse identiteit na zijn bekering tot het christendom behoudt. Volgens een bevolkingsstudie van 1990 van de Raad van Joodse Federaties, identificeren alleen al in Noord-Amerika meer dan 600.000 Joden zich tot de een of andere vorm van christendom. In de afgelopen 25 jaar zijn meer dan 275.000 Joden over de hele wereld bekeerd, met name door missionarissen die misleidende tactieken gebruiken die christelijke overtuigingen maskeren in de gedaante van het Jodendom. Het evangelie wordt gepredikt door "Messiaanse rabbijnen" met keppeltjes en talitot (gebedsjaals) tijdens "Sabbat" en diensten voor de "Hoge Feestdagen". Deze "Hebreeuwse christenen" promoten hun christelijk geloof door een nieuwe naam te gebruiken: "Messiaans Jodendom."

Deze groepen hebben evangelische kerken beïnvloed om dezelfde misleidende technieken toe te passen. Voor het eerst in de geschiedenis worden Joden verwelkomd in de kerk en wordt hun verteld dat ze hun Joodse identiteit kunnen behouden. Kerkleden stellen de Jood vervolgens voor aan "een Joods iemand die de Heer heeft aanvaard." Deze methode van bekering verhoogt het aantal contactpersonen, die als schakel werken naar de "Hebreeuws-christelijke" missionarissen, waaronder christelijke collega's op het werk, op school en in sociale omgevingen. Daarnaast zijn er nieuwe programma's, zoals het themapark van \$ 16 miljoen in Orlando, Florida, genaamd "*The Holy Land Experience*", en reizende conferenties zoals "*To the Jew First in the New Millennium*" welke virtuele oefenterreinen zijn om christenen les te geven over hoe ze hun Joodse kennis effectief het evangelie kunnen brengen.

In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, zijn het niet alleen emotioneel verwarde Joden die ten prooi vallen aan de inspanningen van de missionarissen; in feite zijn alle Joden vatbaar. Missionarissen richten zich vaak op universiteitscampussen, ziekenhuizen, afkickprogramma's, seniorenwoningen en winkelcentra in Joodse wijken, evenals de Israëliëse gemeenschap, Sovjet-

immigranten en religieus gemengde echtparen. Met opzet citeren, vertalen en interpreteren ze Joodse geschriften en rabbijnse teksten verkeerd, in hun poging om te 'bewijzen' dat Jezus zowel de Joodse Messias en G-d was. Hun delegitimering van het Jodendom, in samenwerking met hun misleidende exploitatie van Joodse symbolen, religieuze artefacten en zelfs traditionele muziek, dienen om de potentiële bekeerling te verwarren, waardoor hij of zij kwetsbaarder wordt.

Deze missionarissengroepen - alleen al in Noord-Amerika meer dan 900 - zijn wereldwijd actief en zijn in bijna elk Joods bevolkingscentrum te vinden. Verschillende bestuursorganen in deze beweging hebben aanzienlijke politieke invloed; er is zelfs één met een "waarnemer"-status bij de Verenigde Naties. Verschillende groeperingen hebben "Messiaans-Joodse" dagscholen voor kinderen en "yeshivot" opgericht waar ze gewijde "Messiaanse rabbijnen" voortbrengen. Er zijn meer dan 100 "Messiaanse gemeenten" in Israël, en meer dan 38 in de voormalige Sovjet-Unie. Deze groepen jagen bijna uitsluitend op ongeschoolde, niet bij een synagoge aangesloten en van het Jodendom vervreemde Joden.

In reactie op deze steeds groter wordende dreiging werd **Jews for Judaism** International in 1986 opgericht. **Jews for Judaism** is het enige wereldwijde hulp- en hulpnetwerk voor contra-missionarissen en heeft vestigingen in Los Angeles, New York, Baltimore, Washington, D.C., Toronto, Johannesburg, Zuid-Afrika en Melbourne, Australië. Haar twee hoofddoelen zijn preventief onderwijs en het terugwinnen van Joden die door missionarissen zijn beïnvloed.

Jews for Judaism bereikt deze doelen door middel van counseling aan "Hebreeuwse christenen", die zendingsactiviteiten volgden en een sprekersbureau en intensieve contra-missionaire cursussen. **Jews for Judaism** is ook een pionier in het gebruik van multimedia-advertenties en de wereldwijde distributie van contra-missionair-materiaal. Wij hebben een brede selectie literatuur en audio- en videomateriaal, beschikbaar in het Engels, Russisch en met ondertiteling voor slechthorenden. Bovendien hebben we een veelgeprezen website op www.jewsforjudaism.org.

Het beste wapen voor "Hebreeuws-christelijke" missionarissen en sekten is een goed opgeleide en toegewijde Joodse gemeenschap. **Jews for Judaism** biedt verschillende programma's aan waarin de aard en omvang van de inspanningen wordt geschetst om Joden te bekeren en waarin wordt uitgelegd hoe men dat het beste kan bestrijden. Deze cursussen bevorderen het bewustzijn van missionaire technieken, waaronder drogredenen en misleidingen die worden gebruikt door missionaire groepen die het Jodendom verkeerd voorstellen.

Joden worden vaak door missionarissen verward en geïntimideerd. Het is belangrijk dat we de theologische tekortkomingen in het "Hebreeuws-christelijk" argument dat het aanvaarden van Jezus een vervulling is van het Jodendom begrijpen. Terwijl de meeste Joden weten dat we Jezus niet als Messias of G-d accepteren, kunnen maar weinigen uitleggen waarom we dat niet doen.

Daartoe biedt **Jews for Judaism** ook campus-outreach (activiteiten waarbij men Joden zoveel mogelijk probeert te bereiken om terug te keren naar het Jodendom), contact naar Russische Joden, en contact naar "Hebreeuwse christenen." Vrijwillige begeleiding is beschikbaar voor degenen die betrokken zijn geraakt bij een "Hebreeuws-christelijke" groep. Gebaseerd op het uitgangspunt dat het individu op dat moment niet over voldoende informatie beschikte om geïnformeerd te zijn besluit, krijgt hij of zij de Joodse argumenten voorgelegd om tegen het christelijke perspectief in te gaan. Verschillende van onze vestigingen hebben steungroepen ontwikkeld, die begrip en aanmoediging bieden aan individuen en gezinnen die getroffen zijn door zendelingen en sekten.

Hoeveel succes heeft **Jews for Judaism**? Er is 60 tot 70% kans dat een Jood die overweegt zich te bekeren tot het christendom, of zich al bekeerd heeft, terug zal keren naar het Jodendom als hij

bereid is te luisteren naar het Joodse standpunt. De meeste van deze individuen verlaten onze counseling met een hernieuwde trots op en een vitale waardering voor hun Joodse erfgoed.

De obsessie om Joden te bekeren

In het afgelopen decennium is er een alarmerende stijging van de invloed van het evangelisch christendom. Deze groei ging gepaard met een verbazingwekkende toename van christelijke missionaire activiteiten die gericht zijn op de bekering van Joden. Het jaarlijkse budget voor één zo'n missionaire groep, "Jews for Jesus (Joden voor Jezus)", is meer dan \$ 12 miljoen. Meer dan 1.000 missionaire groeperingen, die actief wereldwijd eraan werken om Joden te bekeren, besteden jaarlijks meer dan \$ 250 miljoen aan hun inspanningen. Ze sponsoren honderden voltijdmissionarissen, evenals televisie- en radioprogramma's, en hebben meer dan 400 "Messiaanse synagogen" gecreëerd, die ernaar streven om Joods te lijken, maar in feite christelijk zijn.

Bekeringstactieken van missionarissen

Deze groepen gebruiken drie misleidende tactieken om Joden aan te trekken. Ten eerste, ze impliceren dat een Jood zijn Jodendom kan behouden, zelfs na zijn bekering. Ten tweede, citeren, vertalen en geven ze vaak een verkeerde voorstelling van zaken omtrent Joodse geschriften en rabbijnse teksten om hun claims te onderbouwen. Ten derde, proberen ze het Jodendom te delegitimeren door te claimen dat het christendom het enige spirituele pad naar G-d en naar verlossing is.

Bovendien gebruiken veel missionarissengroepen schrikactieken en intimidatie om individuen te ontmoedigen om met rabbijnen te praten, waardoor ze niet de kans krijgen om een tegenovergesteld standpunt te horen.

Dergelijke misleidende tactieken zijn moreel verwerpelijk voor zowel Joden als niet-Joden. Onder de talrijke christelijke groeperingen die publiekelijk de "Hebreeuws-christelijke" bewegingen veroordeelden zijn: The Episcopale Bisschoppen van Maryland, Het aartsbisdom Harrisburg PA, De Nationale Conferentie van Katholieke Bisschoppen, Washington D.C., De Campus Ministry Board aan de American University in Washington, D.C., De Nationale Conferentie van christenen en Joden (Regio Zuid-Californië) en de Interreligieuze Conferentie van Washington, D.C. (een groep waartoe ook de rooms-katholieke Aartsbisdom evenals baptisten en protestantse hoofdgroepen behoren).

De omvang van het probleem

Ondanks een dergelijke wijdverbreide veroordeling, hebben de inspanningen van de "Hebreeuwse christenen" alarmerend succes gehad. Volgens het christelijke tijdschrift Charisma, "Hebben in de afgelopen 19 jaar meer Joden Jezus als hun Messias aanvaard, dan in de afgelopen 19 eeuwen.¹" De meeste autoriteiten zeggen dat er meer dan 275.000 Joodse bekeerlingen zijn die zich wereldwijd aan gesloten hebben bij het "Hebreeuws-christendom".

¹ Deze verklaring omvat niet de gedwongen bekeringen, onder dwang uitgevoerd, zoals die van de Marranen tijdens de Spaanse inquisitie.

De Talmoed (Sanhedrin 37a) leert dat: “Wie een enkele Joodse ziel redt, is alsof hij een hele wereld heeft gered.” Deze passage onderstreept het belang van het helpen van elk individu. Al was het maar één Jood die misleid werd, onze zorg daarover zou groot moeten zijn. Wanneer je dit vermenigvuldigt met honderdduizenden, is het duidelijk hoe groot de angst en bezorgdheid hierover is.

“Eerst aan de Jood”

De meeste mensen hebben gehoord van de missionarissengroep “*Jews for Jesus*.” Toch zijn er geen “boeddhisten voor Jezus” of “hindoes voor Jezus”. Blijkbaar zijn christelijke evangelische gelovigen meer geobsedeerd door het bekeren van Joden dan het bekeren van enige andere groep. Er zijn zowel theologische als psychologische redenen om deze historische obsessie te verklaren.

De theologische obsessie

Het christelijke evangelie wordt beschreven als zijnde “*voor de Jood eerst en ook voor de Griek [heiden]*” (Romeinen 1:16). Fundamentalistische evangelische christenen interpreteren dit als zijnde dat ze een mandaat hebben om iedereen te bekeren, maar vooral Joden.

Veel fundamentalistische christenen geloven dat de Joden de oplossing zijn tot het tot stand brengen van de “wederkomst” van Jezus en verlossing van de hele mensheid. Om hun punt te bewijzen citeren ze de passages, “*Redding komt van de Joden*” (Johannes 4:22) en “*U zult mij niet zien totdat u [de Joden] zegt: ‘Gezegend is hij [Jezus] die komt in de naam van de Heer’*” (Mattheüs 23:39).

Sommigen geloven dat de terugkeer van Jezus afhankelijk is van de bekering van precies 144.000 Joden (gebaseerd op het zevende hoofdstuk van Openbaring) en dat de rest van de Joden zal worden weggevaagd tijdens de grote verdrukking die samengaat met de terugkeer van Jezus. Of zoals Richard Yao, een niet-Joodse voormalige fundamentalist zegt:

“Het verontrustende aan dit alles is dat miljoenen mensen in dit land wennen aan het idee dat het oké is voor miljoenen en miljoenen mensen [Joden] om in deze verschrikkelijke holocaust [verdrukking] te sterven, want dat is een vereiste voor Jezus terugkomst. Ik vind dat heel erg eng.”

De psychologische obsessie

Omdat het concept van een Messias van oorsprong een exclusief Joods concept was, heeft de afwijzing van Jezus als de Messias door de Joden de christelijke kerk altijd voor een serieus paradox en dilemma gesteld. Daarom wordt, in de ogen van veel evangelische fundamentalisten, elke bekering van een Jood tot het christendom gezien als een bevestiging van hun geloof.

Eeuwenlang zorgde de reactie van de Joodse afwijzing van Jezus ervoor dat men de vervolgingen kon rationaliseren als Gods goddelijke straf voor het verwerpen van Jezus.

Het vuur van vooroordelen werd aangewakkerd door passages uit het Nieuwe Testament zoals:

“U [Joden] bent van uw vader de duivel.” (Johannes 8:44)

“De Joden, die zowel Jezus als de profeten hebben vermoord en ons tot het uiterste hebben vervolgd, zij behagen God niet.” (I Thessalonicenzen 2:15)

“Alle mensen [Joden] antwoordden en zeiden: Zijn bloed zij op ons en op onze kinderen.” (Mattheüs 27:25)

De meeste fundamentalisten zullen beweren dat de daders van wreedheden uit de geschiedenis tegen de Joden geen “echte” christenen waren. Echter, volgens veel historici is het juist de retoriek in het Nieuwe Testament die verantwoordelijk is voor het creëren van de sfeer waarin dergelijke gebeurtenissen konden plaatsvinden.²

Vandaag, na bijna 2.000 jaar Joodse afwijzing van Jezus, bestaat het dilemma nog steeds. Het is uit deze geweldige theologische en psychologische behoefte dat de fundamentalistische christenen miljoenen dollars hebben uitgetrokken om nieuwe, geavanceerde en vaak misleidende technieken te ontwikkelen om Joden te bekeren.

² Voor een diepgaande analyse van dit idee, zie het boek *The Roots of Christian Anti-Semitism* die wordt aanbevolen in de leeslijst



Enkele van de "trainingshandleidingen" die worden gebruikt om les te geven aan christenen hoe ze zich moeten richten tot Joden voor bekering. Let op het flagrante gebruik van Joodse symbolen en thema's.

“HEBREEUWSE CHRISTENEN”: BIJBELS PARADOX OF RELIGIEUZE WERKELIJKHEID

Veel individuen raken in de war door de argumenten van de “Hebreeuwse christenen” en zijn zich niet bewust van de Joodse reactie op de “Hebreeuwse christenen” die beweren dat:

- 1) Joden hun Joodse identiteit kunnen behouden wanneer ze zich bekeren.
- 2) De Joodse Bijbel vol staat met profetische verwijzingen naar Jezus.
- 3) Spirituele verlossing en een persoonlijke relatie met G-d alleen door Jezus kan komen.
- 4) Wonderen de geldigheid “bewijzen” van het christendom.
- 5) Het christelijk geloof in de Drie-eenheid van G-d verenigbaar is met het Jodendom.

We hopen dat door elke bewering en de bijbehorende Joodse reactie te onderzoeken, het standpunt van het Jodendom duidelijk zal worden begrepen.

CLAIM #1 “JODEN KUNNEN HUN JOODSE IDENTITEIT BEHOUDEN WANNEER ZE ZICH BEKEREN”

In hun poging om Joden te bekeren, beweren missionarissen dat iemand Joods kan blijven terwijl hij het christendom beoefent. Het gebruik van terminologieën zoals “messiaanse Jood”, “Hebreeuws-christen” en “Jood voor Jezus” is slechts een misleidende poging om bekeerde Joden als Joods voor te stellen.³ Missionarissen gaan zelfs zo ver dat ze beweren dat een Jood die Jezus accepteert (of “Yeshua”, zoals ze hem noemen) een “voltooide Jood” is, wat natuurlijk impliceert dat alle andere Joden onvolledig zijn.

De verkeerde voorstelling en misleiding die bij deze poging wordt gedaan om de ernst van de bekering van een Jood tot het christendom te verbergen, wordt eveneens weerspiegeld in het wijdverbreide misbruik van Joodse symbolen en gewoonten, bij het verzinnen van Joodse teksten en bij de verkeerde voorstelling van de achtergrond en de Joodse opvoeding van veel “Hebreeuwse christenen.” Talloze “Hebreeuws-christelijke” leiders zijn oneerlijk en verwijzen naar zichzelf als “rabbijnen” en naar hun plaatsen van aanbedding als “synagogen.”⁴

³ Trainingshandleidingen voor zendelingen (zie pag. 16) moedigen het gebruik van de uitdrukkingen “gelovige” eerder aan dan “christen”; “Messias” in plaats van “Christus”; “Boom” in plaats van “kruis”; en “nieuw Verbond” in plaats van “Nieuwe Testament”, om een meer Joods klinkende boodschap te promoten.

⁴ In hun poging om hun Joods zijn te rechtvaardigen, hebben bepaalde “Hebreeuwse christenen” het rabbijnse Jodendom het etiket van een sekte gegeven omdat ze beweren dat het “de woorden van mensen volgt in

Deze tactieken worden gebruikt in een poging om hun versie van het christendom beter verteerbaar weer te geven voor de Joden die ze proberen te bekeren. Maar om het te zeggen in de woorden die een van de vele christelijke groepen gebruiken die het “Hebreeuwse christendom” veroordelen: *“Deze bekeringstechnieken komen neer op gedwongen bekeringen en moeten worden veroordeeld.”* (Van een formeel aangenomen verklaring uitgegeven door de Interreligieuze conferentie van Metropolitan Washington, D.C.)

◆ De Joodse Reactie ◆

Het feit blijft dat, ongeacht oppervlakkige pogingen om Joods te klinken, de term “Hebreeuws-christen” of “Jood voor Jezus”, een oxymoron is en een theologische tegenstrijdigheid.

Zogenaamde “Hebreeuwse christenen” beweren dat een persoon die als Jood geboren is nooit zijn geboorterecht of erfgoed kan verliezen. Maar de Bijbel leert dat uw overtuigingen van invloed zijn op uw Joodse status en dat iemand die als Jood werd geboren, op een gegeven moment, tijdelijk, een niet-Jood genoemd kan worden.

In het boek Koningen wordt de profeet Elia gestuurd om de Joden te bestraffen die een vreemde god aanbaden, Baäl genaamd. In I Koningen 18:21, zegt Elia tegen hen: *“Hoe lang zullen jullie twijfelen tussen twee meningen? Als de Heer G-d is, volg Hem; maar als het Baäl is, volg hem.”* Met andere woorden, u bent óf een Jood óf een aanbidder van Baäl; u kunt niet beide zijn. Het verhaal eindigt met de Joden die afstand doen van hun afgodische manieren en terugkeer naar het Jodendom.

Hieruit leiden we een belangrijke les af. Een Jood die een andere religie volgt, is alleen Joods op het punt dat hij een spirituele verplichting houdt om zich te bekeren en terug te keren naar het Jodendom. Maar zolang zijn overtuigingen afgodisch en vreemd aan het Jodendom zijn, kan hij zichzelf niet een Jood noemen. (Het is belangrijk op te merken dat een niet-praktiserende Jood anders is dan een Jood die ervoor heeft gekozen een niet-Joods pad te volgen.)

De Tora leert dat aan Joden en niet-Joden verschillende paden worden gegeven om G-d te bereiken. Een Jood is verplicht om de Tora te volgen, terwijl een niet-Jood de zeven wetten van de kinderen van Noach moet naleven.⁵ De ene groep is niet beter dan de andere; alleen anders. Daarom zijn bepaalde overtuigingen en praktijken, zoals het eten van varkensvlees, toegestaan voor niet-Joden maar niet voor Joden. Evenzo schenden de meeste christelijke overtuigingen met betrekking tot G-d, verlossing en de Messias het Noachidische verbond voor niet-Joden niet, maar zijn deze absoluut verboden voor Joden. Daarom is de term “messiaanse Jood”, “Hebreeuwse christen” of “Jood voor Jezus” een tegenstrijdigheid.

plaats van G-d.” Deze bewering is niet alleen vals, maar ook hypocriet omdat “Hebreeuwse christenen” gebruik maken van deze zelfde rabbijnse tradities om hun praktijken een schijn van Joods zijn te geven.

⁵ Voor een meer gedetailleerde uitleg van de zeven universele wetten van de kinderen van Noach, zie *The Path of the Righteous Gentile* in de lijst met aanbevolen literatuur.

CLAIM #2 “DE JOODSE BIJBEL STAAT VOL MET PROFETISCHE VERWIJZINGEN NAAR JEZUS”

“Hebreeuwse christenen” geloven dat Jezus de beloofde Messias was, en ze proberen dit te bewijzen door verschillende passages te citeren uit de Joodse Bijbel. Dergelijke citaten kunnen indrukwekkend, overweldigend en verwarrend klinken voor iedereen met slechts een beperkte kennis van het Jodendom en geen beheersing van de Hebreeuwse taal.

◆ De Joodse Reactie ◆

1) De enige reden waarom deze passages, of zogenaamde “bewijsteksten”, lijken te zinspelen op Jezus is omdat ze verkeerd geciteerd zijn, verkeerd vertaald of uit de context gehaald. Elk geschreven werk, als het verkeerd wordt vertaald of uit zijn verband wordt gehaald, kan betekenissen suggereren die nooit zo bedoeld waren, zoals de volgende voorbeelden duidelijk zullen demonstreren.

Het Nieuwe Testament is geen uitzondering. Bijvoorbeeld in het Nieuwe Testament, (Lucas 14:26) wordt Jezus als volgt geciteerd:

*“Als iemand naar mij toe komt en zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zussen niet **haat**, ja, en zelfs zijn eigen leven, kan hij mijn discipel niet zijn.”*

Een eerste lezing van dit vers wekt de indruk dat men zijn eigen familie moet haten, en zelfs zichzelf, als voorwaarde om een christen te zijn. Elke christen die echter geconfronteerd wordt met een letterlijke lezing van deze passage, zal verdedigend reageren en bij hoog en bij laag beweren dat dit helemaal niet de betekenis van het vers is. Het lijkt alleen maar zo, zal hij of zij uitleggen, omdat het uit de context wordt gehaald en zonder juiste vertaling wordt gelezen.

Dit is precies het punt dat we willen maken. Wat een vers zegt en wat het betekent, kan heel anders zijn. Voordat iemand een vers goed kan begrijpen, of het nu uit het Joodse Schriften is of uit het Nieuwe Testament, het moet in de context worden gelezen en met een nauwkeurige vertaling.

Zo moet men zich er ook van vergewissen, dat wanneer een missionaris een vers uit de Joodse Schrift citeert deze correct wordt weergegeven. Bijvoorbeeld Psalm 22:17 uit de Hebreeuwse Bijbel, wanneer deze correct vertaald is, luidt: “Ze omringden mijn handen en voeten **als een leeuw**⁶, verwijzend naar koning David die door zijn vijanden werd achtervolgd, die vaak een leeuw worden genoemd (zoals in Psalm 7 en 17). Echter, wanneer het uit de context wordt gelezen en verkeerd vertaald wordt met: “Ze hebben mijn handen en voeten **doorboord**”, zoals blijkt uit de christelijke versies (Psalm 22:16), roept de passage opzettelijk gedachten over Jezus op.

⁶ Het woord "ka'ari-כארי" betekent duidelijk als een leeuw, zoals blijkt uit het gebruik ervan in Jesaja 38:13.

Dit voorbeeld toont slechts één van de vele verzen die de missionarissen verdraaien en verkeerd vertalen om aan hun doeleinden te voldoen. Het Jodendom heeft voor elk van deze voorbeelden een antwoord en een verklaring. De vuistregel is altijd om te vragen: “Worden deze verzen in context gelezen? En met een nauwkeurige vertaling?” Helaas accepteren de meeste “Hebreeuwse christenen” blindelings de christelijke interpretatie zonder ooit de Joodse visie gehoord of volledig begrepen te hebben. Na een ruimdenkend heronderzoek van beide partijen, zijn duizenden van de “Hebreeuwse christenen” teruggekeerd naar het Jodendom.

2) Missionarissen gebruiken vaak het Nieuwe Testament als bewijs dat gebeurtenissen of profetieën, uit de passages die verkeerd vertaald zijn, vervuld zijn. Maar voor iemand die bekend is met de Joodse Bijbel is het duidelijk dat de aangeprezen “onfeilbaarheid” (d.w.z. het ontbreken van fouten) van het Nieuwe Testament hoogst twijfelachtig is. Denk eens na over de volgende voorbeelden:

a) Op drie verschillende plaatsen in de Joodse Bijbel (Genesis 46:27, Exodus 1: 5 en Deuteronomium 10:22,) wordt gesteld dat de patriarch Jacob met in totaal 70 personen naar Egypte kwam. Handelingen 7:14 in de Het Nieuwe Testament geeft dit getal ten onrechte weer als 75.

b) Hebreeën 8: 8-13 van het Nieuwe Testament, waarbij Jeremia geciteerd wordt, zegt dat G-d Zijn Verbond met de Joden verving voor een “*Nieuw Verbond*”, men beweert dat, omdat de Joden het “*Oude verbond*” niet hielden, G-d “*niet meer om hen gaf.*” Echter, de originele Hebreeuwse tekst in Jeremia 31:30 van de Joodse Bijbel zegt niet dat G-d niet om hen gaf, maar eerder dat Hij “*een echtgenoot voor hen bleef.*” Sommige christenen interpreteren hun vertaling (in Jeremia 31:31) om aan te geven dat God Zijn Verbond verbrak en het Joodse volk verwierp. Dit is volledig in strijd met het Bijbelse standpunt dat de geboden voor altijd zijn (Psalm 119: 151-152) en dat God beloofde om Zijn Verbond⁷ met de Joden nooit te verbreken (Rechters 2: 1 en Leviticus 26: 44-45).

c) Wanneer in Hebreeën 10: 5 van het Nieuwe Testament Psalm 40 geciteerd wordt, wordt beweerd dat G-d dierenoffers verving door de dood van de Messias, door te zeggen dat: “*offers en offergaven die verlangde U niet, maar een lichaam heeft U voor Mij bereid.*” Het originele citaat uit Psalm 40: 6 zegt dit niet; er staat: “*offers en maaltijdooffers die U niet heeft gewenst; Mijn oren heb je geopend.*” Dit verwijst naar G-ds verlangen dat we naar Hem luisteren, zoals er geschreven staat: “*Zie! - gehoorzamen is beter dan offeren.*” (I Samuël 15:22)

Fundamentalistische christenen aanvaren de Joodse Geschriften graag als het geïnspireerde en “onfeilbare” woord van G-d en als de basis voor het Nieuwe Testament. Als ze dat logisch consistent zouden doortrekken, dan zouden ze waar het 'Oude' en 'Nieuwe' Testament elkaar tegenspreken, moeten erkennen dat het duidelijk het Nieuwe Testament is dat fout is.

⁷ De Tora, het oorspronkelijke Verbond van G-d, is eeuwig en het Joodse volk is verplicht om het te houden. Vrije wil stelt hen in staat te kiezen tussen het wel of niet naleven van de Tora. Het “*nieuwe verbond*” waar Jeremia over spreekt, vervangt het origineel niet, maar versterkt het. In het Messiaanse tijdperk zal G-d ons een “*nieuw hart*” geven, waardoor onze verleiding om kwaad te doen wordt weggenomen. Vanaf dit punt zal het Joodse volk G-d dienen met heel hun hart en zal het nooit meer het oorspronkelijke Verbond verbreken. (Jeremia 32: 38-40, Ezechiël 11: 9-20, Ezechiël 36: 26-27)

Claim #3 “Geestelijke verlossing en een persoonlijke relatie met G-d kan alleen door Jezus tot stand komen”

LEZEN

Missionarissen beweren dat *“allen gezondigd hebben en niet voldoen aan de heerlijkheid van G-d”* (Romeinen 2:23), en dat er geen redding van zonde is noch enige mogelijkheid tot een persoonlijke relatie met G-d zonder geloof in Jezus. Specifiek met betrekking tot Joden, is hun argument dat Joden altijd dierenbloedoffers nodig hadden om van zonde af te komen. Omdat offers werden afgeschaft na de vernietiging van de Tempel in Israël, beweren ze dat Joden tegenwoordig alleen verlossing van de zonden kunnen vinden door in Jezus te geloven, die *“stierf aan het kruis en zijn bloed vergoot als het laatste offer.”*

◆ De Joodse Reactie ◆

Het idee dat we veroordeeld geboren worden, en dat zonder de praktijk van dierenoffers Joden hun zonden niet kunnen verzoenen, vertegenwoordigt een flagrante misinterpretatie van de Joodse Bijbel.

Allereerst leert de Bijbel dat zonde een daad is, geen toestand van zijn. De mensheid is geschapen met de neiging om kwaad te doen (Genesis 8:21), en het vermogen om deze neiging te beheersen (Genesis 4: 7) en het goede boven het kwade te kiezen (Psalm 37:27). Ten tweede gaf G-d ons een manier om onze zonden te verwijderen. Toen er offers moesten worden gebracht, waren ze alleen bedoeld voor onbedoelde zonden (Leviticus 4: 1) en dienden ze als middel om mensen tot oprecht berouw te motiveren. Talrijke passages, waaronder Hosea 14, I Koningen 8: 44-52 en Jeremia 29: 12-14, informeren ons dat vandaag de dag, zonder een Tempel of offers, onze gebeden de plaats van offers innemen. Bovendien lezen we: *“De offers van G-d zijn een gebroken geest, een gebroken en verslagen hart”* (Psalm 51:22) en *“Ik verlang naar vriendelijkheid en niet naar offers, kennis van G-d meer dan naar brandoffers”* (Hosea 6: 6). De Tora leert dat door bekering, gebed, vasten en doen wat juist is, iedereen de mogelijkheid heeft om rechtstreeks naar G-d terug te keren.

Dit concept wordt prachtig geïllustreerd in de boeken van Jona en Esther, waar zowel Joden als niet-Joden berouw hadden, tot G-d baden en werden vergeven voor hun zonden zonder enige offers te hebben gebracht.

Missionarissen misinterpreteren vaak de Joodse traditie dat *“het lijden van de rechtvaardige een vorm van verzoening is.”* Joodse bronnen zijn duidelijk dat dit concept alleen betrekking heeft op de verlichting van een Goddelijke straf die was verordend over het Joodse volk als geheel. Het heeft

geen betrekking op het wegnemen van iemands zonde. Iedereen heeft de verantwoordelijkheid om zelf rechtstreeks tot G-d over zijn overtredingen berouw te tonen (Ezechiël 18:20)

Het Hebreeuwse woord voor berouw is teshuvah-תשובה, en betekent letterlijk “terugkeren naar G-d”. Onze persoonlijke relatie met G-d stelt ons in staat om ons op elk moment rechtstreeks tot Hem te wenden, zoals er in Maleachi staat 3: 7, “*Keer tot Mij terug en Ik zal tot u terugkeren*”, en in Ezechiël 18:27, “*Als de goddeloze zich afkeert van zijn goddeloosheid die hij heeft begaan, en doet wat geoorloofd en juist is, hij zal redden zijn ziel leeft.*” Bovendien is G-d buitengewoon medelevend en vergevingsgezind zoals wordt aangegeven in Daniël 9:18: “*Wij presenteren niet onze smeekbeden voor U vanwege onze gerechtigheid, maar vanwege Uw overvloedige barmhartigheid.*”

In tegenstelling tot de afbeelding in het Nieuwe Testament (Romeinen 4: 15-16) van de geboden als een vloek en struikelblok, zegt koning David in Psalm 19: 7 dat “de Wet van G-d perfect is, de ziel genezend.”

Koning Salomo zei dat het belangrijkste doel van de mensheid is om in G-d te geloven en zijn geboden te onderhouden, zoals vermeld staat in Prediker 12: 13-14: “Het einde van de zaak, als alles gezegd en gedaan is: heb ontzag voor G-d en onderhoud zijn geboden, want dat is alles voor de mens.”

Deuteronomium 30: 11-14 leert dat dit pad naar G-d ongetwijfeld binnen ons bereik ligt. Jesaja 42: 6 leert dat het de rol is van het Jodendom en het Joodse volk om de wereld dit pad te tonen door te dienen als een “licht voor de volkeren”.

CLAIM #4 “WONDEREN BEWIJZEN DE GELDIGHEID VAN HET CHRISTENDOM”

Sommige “Hebreeuwse christenen” beweren dat het zich wenden tot Jezus hun leven veranderde en dat ze, als direct resultaat, zelfs wonderen hebben meegemaakt.

◆ De Joodse Reactie ◆

Beweringen over wonderen en veranderingen in iemands leven zijn voor geen enkele religie uniek. Bekeerlingen tot sekten en tot andere religies vertellen ook wonderbaarlijke ervaringen en gebeurtenissen in hun leven. De Joodse Bijbel waarschuwt dat veronderstelde “wonderen” in werkelijkheid een test kunnen zijn van G-d. Een klassiek voorbeeld hiervan is te vinden in het begin van hoofdstuk 13 van het boek Deuteronomium:

“Als een profeet of een dromer van dromen opkomt en je een teken geeft of een wonder, en het teken of wonder komt uit, zeggende: ‘Laten we achter andere goden aan gaan die u niet kent, en laat ons hen dienen, ‘u zult niet luisteren naar de woorden van die profeet of die dromer van dromen; want de Heer, je G-d, stelt je op de proef, onderzoek of je de Heer je G-d liefhebt met heel je hart en met heel je ziel. U zult de Heer uw G-d volgen en Hem vrezen; en luister naar Zijn stem, en dien Hem,

en houd je aan Hem vast. Maar die profeet of die dromer van dromen zal ter dood worden gebracht omdat hij raad heeft gegeven om in opstand te komen tegen de Heer, uw G-d.”
(Deuteronomium 13: 1-6)

Deze verzen leren ons dat G-d het een valse profeet kan toestaan om wonderen te verrichten om ons te testen om te zien of we Zijn wil zullen volgen of misleid worden door zogenaamde wonderbaarlijke gebeurtenissen.

We zien ook uit Exodus 7:11 dat wonderen niet noodzakelijkerwijs moeten worden toegeschreven aan G-d. In deze passage beveelt Farao aan zijn hofmagiërs om, met hun magie, de wonderen na te bootsen die Mozes en Aäron lieten zien. Deze twee voorbeelden illustreren dat we niet op wonderen kunnen vertrouwen als bewijs dat onze overtuigingen waar zijn.

CLAIM #5 “HET CHRISTELIJKE GELOOF IN DE DRIE-EENHEID VAN GOD IS VERENIGBAAR MET HET JODENDOM”

Het fundament van de christelijke theologie omvat het geloof in de lichamelijke incarnatie van G-d, dat G-d bestaat als een Drie-eenheid, en dat Jezus een bemiddelaar was tussen God en de mens. “Hebreeuws-christelijke” missionarissen beweren dat deze theologie volledig verenigbaar is met het Jodendom.

◆ De Joodse Reactie ◆

Zoals eerder vermeld, beweert het Jodendom dat bepaalde overtuigingen toegestaan kunnen zijn voor niet-Joden, maar niet voor Joden. De christelijke theologie betreffende G-d is een voorbeeld van een geloof dat volgens de Hebreeuwse Bijbel absoluut verboden is voor Joden, zoals de volgende Bijbelse bronnen aantonen: 1) Het gebod om te geloven in G-ds absolute Eenheid was specifiek gegeven aan de kinderen van Israël (het Joodse volk), zoals het is vermeld in het Shema, Deuteronomium 6: 4, “Hoor, **Israël**, de Heer onze G-d, de Heer is Eén.” Het concept uitgedrukt in dit vers weerlegt niet alleen de veelheid van goden, maar beweert ook dat G-d alleen het ware bestaan is. Bijbels gezien is G-d niet alleen oneindig, maar Hij overstijgt tijd, ruimte en materie. G-d heeft geen begin en geen einde, zoals er staat in Jesaja 44: 6: “*Ik ben de eerste en ik ben de laatste en naast Mij is er geen ander.*” Terwijl het Jodendom gelooft dat G-d Zichzelf manifesteert aan Zijn schepping (mensheid) op vele manieren (d.w.z. als een rechter of een beschermer) is G-ds essentie zelf ondeelbaar en daarom zonder elke mogelijkheid tot onderscheid. Iets dat zowel tijd als ruimte overstijgt kan niet worden omschreven als bestaande uit drie verschillende aspecten. Op het

moment dat we dergelijke onderscheidingen toeschrijven aan G-ds essentie, ontkennen we Zijn absolute Eenheid en ondeelbaarheid.⁸

De volgende verzen uit de Hebreeuwse Bijbel, indien correct vertaald, onderbouwen dit fundamentele en cruciale Joodse geloof in de Eenheid van G-d verder: *“Zie nu dat Ik, zelfs Ik, Hij ben en er is geen god bij Mij”* (Deuteronomium 32:39) en *“Er is niets anders dan G-d”* (Deuteronomium 4:35).

2) Joden mogen zich ook niet voorstellen dat G-d *“enige gelijkenis van wat dan ook”* heeft. Deuteronomium 4: 15-19 en Deuteronomium 5: 8-9 zijn slechts enkele van de vele Bijbelse verwijzingen die Joden verbieden om te geloven dat G-d in een lichamelijke vorm woont, zoals in het Nieuwe Testament wordt beweerd.⁹

3) Het verbod tegen een bemiddelaar staat in de Tweede Gebod: *“U zult geen andere goden vóór Mij hebben.”* (Exodus 20: 3) Daarom is de verklaring in het Nieuwe Testament in Johannes 14: 6, dat *“Niemand komt tot de Vader, maar door Mij [Jezus]”* voor Joden niet acceptabel. Zelfs als hij of zij denkt dat iets een onderdeel van G-d is, is het een Jood niet toegestaan om het als bemiddelaar te gebruiken. De Tora leert dat elke persoon in staat is om direct verbinding te maken met G-d.

Deze christelijke overtuigingen, die hun wortels hebben in het oude heidendom, zijn de basis geweest voor de Joodse afwijzing van het christendom - zelfs op straffe van de dood - voor de laatste 2000 jaar. Historisch gezien hebben Joden altijd begrepen dat bekering zou betekenen dat hun relatie met G-d, zoals beschreven in de Tora, wordt verbroken.

⁸ Missionarissen vergissen zich als ze beweren dat het gebruik in Deuteronomium 6: 4 van het Hebreeuws woord voor *Eén* (Echad-אחד), in plaats van het woord *uniek* (Yachid-יחיד), leert dat G-d een "samengestelde eenheid" is in plaats van een "absolute eenheid". Ze beweren dat de Drie-eenheid een samengestelde eenheid is, net als een fysiek object dat veel verschillende individuele aspecten omvat (bijvoorbeeld: één pen, samengesteld uit inkt, plastic en metaal). Deze redenering is onjuist omdat fysieke objecten die in de context van tijd en ruimte bestaan niet gebruikt kunnen worden om G-d te beschrijven die deze dimensies overstijgt. Voorafgaand aan de schepping was G-d alleen en concepten van tijd, ruimte en de veelheid van getallen bestonden niet. De term *uniek* (Yachid-יחיד), beschrijft correct G-ds bestaan vóór de schepping, aangezien het de afwezigheid van een meervoud, of van een band met een gecreëerd object.

Het **Shema** gebruikt het woord 'Echad' in plaats van 'Yachid' om de volgende reden: We leven in een fysieke wereld gecreëerd door G-d en nemen eindige objecten waar, beperkt tot tijd en ruimte, die een relatie met elkaar hebben. Deze perceptie van meervoudigheid en het bestaan van getallen, die het directe resultaat is van het scheppingsproces, kan ons ten onrechte laten denken dat G-d niet het enige echte bestaan is. Het Shema dient om te verkondigen dat G-d het enige echte bestaan is ondanks de schijnbare tegenstrijdigheid die daardoor wordt veroorzaakt Creatie. Om dit te bereiken, is een hoofdtelwoord, zoals "één", vereist aangezien dit het juiste getal specificceert met uitsluiting van alle andere, zoals in het vers "er is 'één-אחד' niet 'Twee-שני.'" (Prediker 4: 8) Als eindige wezens zou het ongepast zijn om onze perceptie van G-d in de wereld met behulp van het woord *uniek* (Yachid-יחיד) te beschrijven, omdat G-d tijd en ruimte overstijgt. Door "Eén" in Deuteronomium 6: 4 te gebruiken in plaats van het woord "uniek", bevestigt het vers niet alleen de absolute eenheid van G-d, het weerlegt alle andere waargenomen mogelijkheden.

⁹ Missionarissen beweren ten onrechte dat Genesis hoofdstuk 18 aangeeft dat toen er drie mannen verschenen aan Abraham, één van hen G-d was in een lichamelijke vorm. Een zorgvuldige lezing van dit hoofdstuk, samen met hoofdstuk 19, geeft duidelijk aan dat deze "mannen" in werkelijkheid engelen waren. De Bijbel heeft veel verhalen over engelen die een menselijke vorm aannemen, en verwijst er vaak met de naam van G-d om aan te geven dat zij Zijn verheven boodschappers zijn. Dit is vergelijkbaar met het algemeen gebruik van één van G-ds namen als onderdeel van de naam van een heilige persoon of plaats. In het Hebreeuws betekent Daniël bijvoorbeeld "G-d is mijn Rechter", Hezeziel betekent "kracht van G-d" en in Jeremia 33:16 wordt Jeruzalem genoemd "de Heer is mijn gerechtigheid".

SAMENVATTING

Eén ding waarover de hele Joodse gemeenschap en meerdere Christelijke denominaties het eens zijn, is dat “Hebreeuws-christelijke” bewegingen geen deel uit maken van het Jodendom. Een “Jood voor Jezus” is even absurd als een “christen voor Boeddha” en net zo belachelijk als “Koosjer varkensvlees” het is een duidelijke tegenstrijdigheid. Om Elia te parafraseren: als je een volgeling van Jezus bent, noem jezelf dan een christen. Als je een Jood bent, beoefen dan het Jodendom. Bedrieg jezelf niet; je kunt niet beide zijn.

In werkelijkheid is het Jodendom is een heel mooi en spiritueel vervullend pad om G-d te dienen met heel je hart, ziel en macht.

Het boek Spreuken 3: 17-18 beschrijft de Tora met deze woorden: *“Haar wegen zijn aangenaam, en haar wegen zijn vrede. Het is een levensboom voor degenen die haar vastgrijpen.”* De beste verdediging tegen de groeiende aanval van missionaire propaganda is een diepe toewijding aan het Jodendom en een grondig begrip van de missionaire argumenten en de relevante Joodse reacties.

De Messias volgens het Jodendom

Een van de fundamentele uitgangspunten waarop het christendom gebaseerd is, is dat Jezus de Messias was zoals in de Joodse Bijbel voorspeld. Het Jodendom heeft dit geloof altijd verworpen. Omdat het doel van “Hebreeuws-christelijke” missionarissen is om Joden ervan te overtuigen dat Jezus inderdaad de vereisten van de beloofde Messias vervulde, is het noodzakelijk om het Joodse begrip van de Messias te onderzoeken om te begrijpen waarom dergelijke beweringen gewoon niet waar zijn.

DE HEBREEUWSE WORTELS VAN HET WOORD “MESSIAS”

Het Hebreeuwse woord voor “Messias” is “Moshiach - משיח.” De letterlijke en juiste vertaling van dit woord is “gezalfd”, wat verwijst naar een ritueel van iets of iemand zalven en toewijden door middel van olie. (I Samuël 10:1-2) Het wordt overal in de Joodse Bijbel gebruikt met betrekking tot een grote verscheidenheid aan individuen en objecten; voor bijvoorbeeld een Joodse koning (1 Koningen 1:39), Joodse priesters (Leviticus 4: 3), profeten (Jesaja 61: 1), de Joodse Tempel en zijn gebruiksvoorwerpen (Exodus 40: 9-11), ongezuurde broden (Numeri 6:15) en een niet-Joodse koning (Cyrus, koning van Perzië, Jesaja 45: 1).

DE CRITERIA DIE MOETEN WORDEN VERVULD DOOR DE JOODSE MESSIAS

In een nauwkeurige vertaling van de Joodse Geschriften, wordt het woord “Moshiach” nooit vertaald als “Messias”, maar als “gezalvde”.¹⁰ Niettemin heeft het Jodendom altijd een fundamenteel geloof gehandhaafd in een Messiaanse figuur. Omdat het concept van een Messias er één is die door G-d aan de Joden was doorgegeven, is de Joodse traditie het best gekwalificeerd om de te verwachten Messias te beschrijven en te herkennen. Deze traditie heeft zijn basis in talrijke Bijbelverwijzingen, waarvan er vele hieronder worden geciteerd. Het jodendom begrijpt dat de Messias een mens is (zonder connotatie van godheid of goddelijkheid) die bepaalde veranderingen in de wereld zal bewerkstelligen en die aan bepaalde specifieke criteria moet voldoen alvorens te worden erkend als de Messias.

Deze specifieke criteria zijn als volgt:

- 1) Hij moet **Joods** zijn. (Deuteronomium 17:15, Numeri 24:17)
- 2) Hij moet een lid zijn van de **stam Juda** (Genesis 49:10) en een directe mannelijke afstammeling van zowel **koning David** (I Kronieken 17:11, Psalm 89: 29-38, Jeremia 33:17, II Samuël 7: 12-16) als **koning Salomo**. (I Kronieken 22:10, II Kronieken 7:18)
- 3) Hij moet **het Joodse volk uit ballingschap halen** en het terugbrengen naar Israël. (Jesaja 27: 12-13, Jesaja 11:12)
- 4) Hij moet de **Joodse Tempel in Jeruzalem herbouwen**. (Micha 4: 1)
- 5) Hij moet **wereldvrede** brengen. (Jesaja 2: 4, Jesaja 11: 6, Micha 4: 3)
- 6) Hij moet **de hele wereld beïnvloeden om de Ene God te erkennen en te dienen**. (Jesaja 11: 9, Jesaja 40: 5, Zefanja 3: 9)

Al deze criteria van de Messias worden het beste in het boek van Ezechiël vermeld, hoofdstuk 37: 24-28:

*“En mijn dienstknecht **David** zal een koning over hen zijn, en dan zullen zij ook alleen één herder hebben, en zij zullen **in Mijn verordeningen wandelen, en Mijn inzettingen onderhouden, en ze in acht nemen, en zij zullen voortleven in het land dat Ik aan mijn dienaar Jacob gaf ... en Ik zal een vredesverbond met hen; het zal een eeuwig verbond zijn en Ik zal **Mijn heiligdom** voor eeuwig in hun midden plaatsen en Mijn woonplaats zal bij hen zijn, en Ik***

¹⁰ Een vorm van het Hebreeuwse woord “Moshiach – משיח” wordt meer dan 150 keer gebruikt in de Joodse Bijbel. Christenen vertalen dit woord consequent als gezalvde, behalve in het negende hoofdstuk van Daniël. In dit hoofdstuk wijken missionarissen af van deze en andere correcte vertalingen in een poging om te bewijzen dat de Messias kwam vóór de verwoesting van de Tweede Tempel. In plaats van te spreken over “de Messias”, spreekt dit hoofdstuk, wanneer het in zijn context en met een correcte vertaling wordt gelezen, duidelijk over twee verschillende “gezalvden”, met honderden jaren daartussen a) De eerste is de gezalvde koning Cyrus (Jesaja 45:1) die de Joden toestemming gaf aan de Joden om terug te keren en de Tweede Tempel te bouwen 52 jaar “7 weken van jaren” na de verwoesting van de Eerste Tempel; b) De tweede is het gezalvde priesterschap (Leviticus 4:3) dat 434 jaar “62 weken van jaren” later werd beëindigd.

*zal hun G-d zijn zij zullen Mijn volk zijn. En de volkeren **zullen weten dat ik de Heer ben**, die Israël heiligt, wanneer Mijn heiligdom in hun midden is voor altijd.”*

Als een persoon aan zelfs één van deze voorwaarden niet voldoet, dan hij kan niet de Messias zijn.

WAAROM JEZUS NIET DE JOODSE MESSIAS KON ZIJN

Een zorgvuldige analyse van deze criteria leert ons dat, hoewel Jezus Joods was, hij aan geen enkel andere criteria voldeed. Een onderzoek van de tegenstrijdige verslagen van Jezus zijn genealogie tonen een aantal moeilijkheden die zich voordoen bij het vervullen van het tweede criterium. Het Nieuwe Testament beweert heel specifiek dat Jezus *geen fysieke vader had*. De Joodse Geschriften stellen echter duidelijk dat iemands genealogie en stamlidmaatschap uitsluitend wordt overgedragen via iemands fysieke vader (Numeri 1:18, Jeremia 33:17). Daarom kan Jezus onmogelijk een afstammeling zijn van de stam van Juda, noch van koning David en koning Salomo.

Pogingen om de genealogie van Jezus te bewijzen via Jozef, de echtgenoot van Maria (de moeder van Jezus) door middel van de Joodse Geschriften leveren nog meer problemen op. Want het Nieuwe Testament beweert dat Jozef een afstammeling was van koning Jechonia, die in de Hebreeuws Bijbel vervloekt was om nooit een nakomeling te laten *“zitten op de troon van David en om nooit meer over Juda te regeren”* (Jeremia 22:30). Jozef zijn genealogie, zelfs als ze op Jezus zou kunnen worden overgedragen, zou alleen dienen om Jezus verder te diskwalificeren als de Messias.

Ten slotte is er het probleem van de tegenstrijdige verklaringen van Jezus zijn genealogie in Mattheüs, hoofdstuk 1 en Lucas, hoofdstuk 3. De gebruikelijke christelijke verklaring van deze tegenstrijdigheid beweert dat de genealogie van Lucas die van Jezus zijn moeder Maria is. Dit is echter ongegrond, zelfs volgens het Griekse origineel. Bovendien is reeds vastgesteld dat de genealogie alleen door de vader wordt overgedragen, waardoor deze verklaringspoging volledig irrelevant is. Zelfs als je iemands genealogie *zou kunnen* traceren door middel van de moeder, zou er nog een bijkomend probleem zijn. Lucas 3:31 vermeldt dat Maria een afstammeling van David is door *Nathan*, de broer van Salomo, en niet door Salomo zelf, zoals volgens de profeet in I Kronieken 22:10 van de Joodse Bijbel wordt vereist.

Het derde, vierde, vijfde en zesde criterium zijn duidelijk niet vervuld - noch tijdens Jezus zijn leven noch daarna. Christelijke beweringen dat deze laatste criteria vervuld zullen worden in een "wederkomst" zijn irrelevant omdat het concept van de Messias die tweemaal komt geen Schriftuurlijke basis heeft.

Samenvattend; we kunnen niet weten of iemand de Messias is totdat hij aan alle bovenstaande criteria voldoet.

Het christelijk begrip van de Messias en Jezus verschilt sterk vanuit de Joodse Bijbelse visie. Deze verschillen zijn ontstaan als gevolg van de invloed van de kerk in de tijd van de keizer Constantijn en het Concilie van Nicea die de Geloofsbelijdenis van Nicea uitvaardigde in 325 CE.

De Messias was nooit bedoeld om een voorwerp van aanbidding te zijn. Zijn primaire missie en taak is om wereldvrede te brengen en de wereld te vullen met de kennis en het bewustzijn van één G-d.

Weerleggen van christelijke “bewijsteksten”

Toen iemand door een bos reisde, zag hij op een boom een gemarkeerde cirkel met een pijl die perfect in het midden was geschoten. Een paar meter verderop zag hij nog meer doelen, elk met pijl precies in het midden. Later ontmoette hij de getalenteerde boogschutter en hij vroeg hem: “Hoe ben je zo'n expert geworden dat je altijd je eigen pijlen in het midden van de roos weet te schieten?” “Het is niet moeilijk,” antwoordde de boogschutter: “Eerst schiet ik de pijl en dan teken ik de cirkel.”

Bij het onderzoeken van christelijke “bewijsteksten” waarvan beweerd wordt dat ze naar Jezus als beloofde Messias verwijzen, zouden we altijd de volgende vraag moeten stellen. “Is er een pijl in een cirkel geschoten of is er een cirkel om de pijl getekend?” Met andere woorden: is de passage verkeerd vertaald, verkeerd geciteerd, uit de context gehaald of bedacht?

Hier zijn voorbeelden van verschillende manieren waarop zendelingen “een cirkel rond de pijl” tekenen om hun punt te bewijzen.

Voorbeeld 1: HET IS BEDACHT EN BESTAAT NIET IN DE HEBREEUWSE GESCHRIFTEN

De gemakkelijkste profetie die je kunt vervullen, is er één die je zelf hebt bedacht. Het Nieuwe Testament getuigt zeker van dit principe om een aantal “profetieën” uit het niets te verzinnen en ze toe te schrijven aan onze Hebreeuwse Geschriften. Het Nieuwtestamentische boek Mattheüs beweert dat Jezus de Messias is omdat hij in de stad Nazareth woonde. Het Nieuwe Testament gebruikt de volgende “bewijstekst” om zijn punt duidelijk te maken: “*Hij [Jezus] kwam en woonde in een stad genaamd Nazareth, zoals werd gesproken door de profeten zodat vervuld zou worden dat 'Hij een Nazarener zal worden genoemd.'*” (Mattheüs 2:23) Aangezien een Nazarener een inwoner is van de stad Nazareth en deze stad niet bestond gedurende de periode van de Joodse Bijbel, is het onmogelijk om dit citaat in de Hebreeuwse Geschriften te vinden. Het is uit het niets bedacht.

Voorbeeld 2: HET VERS IS VERKEERD VERTAALD

Een effectieve zendeling zal werken met grove Engelse hervertalingen van eerdere Griekse verkeerde vertalingen, en zal vermijden om naar het originele Hebreeuws te kijken.

In Romeinen 11:26 citeert de christelijke Bijbel Jesaja 59:20 die zegt: *“De verlosser zal **uit** Sion komen, hij zal de goddeloosheid van Jakob **verwijderen**”*, waarmee getracht wordt om Schriftuurlijke steun te vinden voor het christelijke geloof dat de Messias onze zonden zal wegnemen. Een zorgvuldig onderzoek van het Hebreeuwse origineel brengt echter een krachtig dilemma aan het licht. Jesaja 59:20 zegt eigenlijk het tegenovergestelde: *“Een verlosser zal **naar** Zion komen en naar hen die zich van overtreding in Jacob **afkeren**, verklaart de Heer.”* De rol van de Messias is niet om onze zonden weg te nemen: het is eerder zo dat als we ons van onze zonden afkeren, de Messias zal komen! Het is ook opmerkelijk dat veel Nieuwe Testamenten dit vers in Jesaja correct vertalen maar incorrect in Romeinen.

Voorbeeld 3: DE PASSAGE IS VERKEERD VERTAALD EN WORDT NIET IN DE CONTEXT GELEZEN

In een poging om het concept van de “maagdelijke geboorte” te bewijzen, zegt het boek van Mattheüs 1: 22-23: *“Dit alles werd nu gedaan, opdat vervuld mocht worden wat door de profeet over de Heer was gesproken, zeggende: 'Zie, een **maagd** zal zwanger zijn en een zoon baren en **zij zullen** hem de naam Emmanuel geven, 'wat vertaald betekent: G-d met ons.'”* Missionarissen beweren dat dit de vervulling is van een opgetekende profetie in Jesaja 7:14, dat eigenlijk luidt: *“Zie, **de jonge vrouw** is met een kind en zal een zoon baren en **zij zal** zijn naam Emmanuel noemen.”*

Er zijn talloze onnauwkeurigheden in de christelijke vertaling. Bijvoorbeeld:

1) Het Hebreeuwse woord “almah-עלמה” betekent **een jonge vrouw**, niet een **maagd**, een feit dat erkend wordt door bijbelgeleerden¹¹;

¹¹ Sommige zendingen beweren dat in een oude vertaling van de Bijbel die de "Septuaginta" wordt genoemd, 70 grote rabbijnen het woord "almah-עלמה" in Jesaja 7:14 vertaalden met "parthenos-παρθενος", en dat dit Griekse woord maagd betekent. Deze bewering is om verschillende redenen onjuist: 1) De 70 rabbijnen vertaalden niet het boek Jesaja, alleen de "Pentateuch", de vijf boeken van Mozes. In feite zegt de inleiding van de Engelse editie van de Septuaginta over de vertaling het volgende: “De Pentateuch wordt beschouwd als het best uitgevoerde deel, terwijl het boek van Jesaja de allereerste lijkt te zijn;” 2) In Genesis 34: 2-3 wordt het woord "parthenos" gebruikt met betrekking tot een niet-maagd, een jonge vrouw die was verkracht; 3) De hele Septuaginta versie waar zendingen uit citeren is niet de originele, maar een latere, corrupte versie.

2) Het vers zegt “**ha'almah-העלמה**”, “**de** jonge vrouw”, niet **een** jonge vrouw, dit bepaalt een specifieke vrouw die bekend was tijdens het leven van Jesaja; en

3) Het vers zegt “**zij zal** zijn naam Emmanuel noemen”, niet “**zij zullen** noemen. “

Zelfs afgezien van deze onnauwkeurigheden, als we het hele hoofdstuk 7 uit Jesaja lezen, waaruit dit vers is overgenomen, is het duidelijk dat christenen dit vers uit zijn context hebben gehaald.

Dit hoofdstuk spreekt van een profetie aan de Joodse koning Achaz omdat hij bang is voor twee binnenvallende koningen (die van **Damascus en van Samaria**) die zich voorbereiden om Jeruzalem binnen te vallen, zo ongeveer 600 jaar voor Jezus zijn geboorte. Jesaja's punt is dat deze gebeurtenis in de zeer nabije toekomst zal plaatsvinden (en niet 600 jaar later, zoals het christendom beweert). Vers 16 maakt dit overduidelijk: “Voordat de jongen genoeg weet om het kwade te weigeren en het goede te kiezen, zal het land van de twee koningen, die u vreest, verlaten worden.”

In feite wordt in het volgende hoofdstuk deze profetie vervuld de geboorte van een zoon van Jesaja. Zoals in Jesaja 8: 4 staat: “Voordat het kind zal weten te roepen: ‘Mijn vader en mijn moeder’ zal de rijkdom van **Damascus** en de buit van **Samaria** van de koning van Assyrië worden weggenomen. “Dit vers sluit elke connectie met Jezus, die 600 jaar later geboren zou worden, uit.

Voorbeeld 4: KIJKEND NAAR DE CONTEXT KAN HET VERS NIET NAAR JEZUS VERWIJZEN

In Hebrreeën 1: 5 citeert het Nieuwe Testament een vers uit 2 Samuël 7:14: “*Ik zal een Vader voor hem zijn, en hij zal voor Mij een zoon zijn.*” Dit zou een profetische verwijzing zijn naar Jezus als de zoon van G-d. Als we echter dit vers uit 2 Samuël in zijn geheel bekijken, eindigt het vers niet met de zin die in het Nieuwe Testament staat, maar vervolgt: “*Als hij ongerechtigheid begaat, zal Ik hem met de roede der mensen corrigeren.*” Dit past onmogelijk bij het christelijke Bijbelse beeld van een “zondeloze” Jezus. Bovendien spreekt het vers specifiek over koning Salomo, zoals duidelijk wordt uit I Kronieken 22: 9-10: “Zijn naam zal **Salomo** zijn. . . hij zal een huis voor Mijn Naam bouwen en **Ik zal een Vader voor hem zijn en hij zal een zoon zijn voor Mij.**”

De Bijbel verwijst vaak naar individuen als G-ds “zoon”. In feite verwijst G-d op de volgende manier naar de hele natie Israël: “Israël is Mijn **zoon**, Mijn eerstgeborene.” (Exodus 4:22)

Voorbeeld 5: DE PASSAGE IS NIET EEN BEWIJS

Missionarissen beweren ten onrechte dat Jezus een profetie vervulde dat de Messias in Bethlehem geboren zou worden. Ze proberen Micha 5: 2 als hun bewijstekst te gebruiken:

“Maar u Bethlehem, Efrata, hoewel u klein bent onder de duizenden van Juda, uit u zal iemand tot Mij komen die de heerser zal zijn in Israël, wiens uitgangen van oudsher zijn, van oude dagen.”

Dit vers is geen profetie waarin staat dat de Messias geboren zal worden Bethlehem. In de passage staat eenvoudig dat het voorbeschikt is dat de Messias zijn wortels terug zal kunnen traceren naar Bethlehem. Dit komt overeen met de Bijbelse verklaring dat de Messias een afstammeling van koning David zal zijn, die uit Bethlehem kwam, zoals gezien kan worden in I Samuël 16:18.

Er is nog een ander probleem met deze missionaire bewijstekst. Er moet een groot onderscheid worden gemaakt tussen een Schriftgedeelte dat dient als een **bewijs** dat iemand de Messias is en een Schriftgedeelte dat eenvoudig stelt wat een **vereiste** is van de Messias. Een bewijs moet zoiets exclusiefs zijn dat slechts één persoon het kan vervullen. Bijvoorbeeld: een criterium van de Messias is dat hij Joods moet zijn. Als een individu Joods is, heeft hij aan deze specifieke eis voldaan; echter het is duidelijk dat dit op zichzelf geen bewijs is dat het individu de Messias is, aangezien miljoenen individuen Joods zijn en ze allemaal aan dit criterium voldoen. Daarom bewijst de bewering dat Jezus in Bethlehem werd geboren niets, aangezien daar duizenden kinderen werden geboren.

SAMENVATTING

Deze voorbeelden tonen de verwarring die ontstaat als missionarissen eerst een pijl schieten en er dan een cirkel omheen tekenen. Ons advies is om altijd de tijd te nemen om passages te bestuderen en zorgvuldig en in hun geheel te lezen. Als u dit advies opvolgt, zal de juist interpretatie overduidelijk zijn.

Veel gestelde vragen

VRAAG: Geloven Joden in hemel en hel?

ANTWOORD: Hoewel de Joodse Bijbel zich primair lijkt te focussen op ons leven en ons gedrag in deze wereld, gelooft het jodendom beslist in de hemel en een leven na de dood. De meervoudsvorm in Genesis 1:26, "Laat Ons de mens vormen naar Ons beeld", geeft aan dat de mens een tweeledige natuur heeft - een geestelijke ziel en een fysiek lichaam. Dit is duidelijk te zien in Genesis 2:7, "G-d vormde een man van stof uit de grond en ademde in zijn neusgaten de levensadem (ziel-, נשמת) en zo werd de mens een levend wezen."

Wanneer een persoon sterft, keert het fysieke lichaam terug naar de aarde, maar de geestelijke ziel leeft eeuwig voort, zoals geschreven staat: "*Het stof zal terugkeren naar de aarde, zoals het was, en de geest zal terugkeren naar G-d die het gaf.*" (Prediker 12: 7)

We geloven niet in eeuwige verdoemenis en hel. Het Joodse geloof gelooft in een vagevuur dat de ziel zuivert van zijn spirituele onvolkomenheden voorafgaand aan haar terugkeer naar G-d. (Psalm 49:15, II Samuël 14:13, Jesaja 45:17)

Voor een meer grondige beschrijving van de hemel en het leven na de dood, zie "*If You Were G-d.*" die als aanbevolen literatuur in de literatuurlijst staat.

VRAAG: Geloven Joden in Satan?

ANTWOORD: Volgens het christelijk geloof is Satan een gevallen engel met keuzevrijheid en rebelleert hij tegen G-d. De mening van het jodendom is zeer anders. Jesaja 45:7 en Deuteronomium 13 laten zien dat G-d de verleiding om kwaad te doen heeft geschapen om onze loyaliteit op de proef te stellen. Dat is waarom het woord (Satan-שטן) in het Hebreeuws letterlijk een tegenstander betekent (Numeri 22:22), die komt om ons uit te dagen. Onze missie is om deze verleidingen te overwinnen en te doen wat juist is. De Tora (Genesis 4: 7) leert dat deze missie binnen ons vermogen ligt om te vervullen.

VRAAG: Wie is de "Dienaar van G-d" in Jesaja 53?

ANTWOORD: Missionarissen beweren misleidend dat het hele hoofdstuk 53 van het boek Jesaja verwijst naar Jezus als de "Lijdende Dienaar" van G-d die sterft voor de zonden van de wereld. Iemand zou dan gemakkelijk voor de gek gehouden kunnen worden, als Jesaja uit de context wordt gelezen en zonder goede vertaling, waardoor hij dit argument gelooft. Het is echter duidelijk voor iedereen die deze tekst correct leest, dat Jesaja ons vertelt hoe de volkeren van de wereld zullen reageren wanneer zij getuige zijn van de toekomstige Messiaanse verlossing van het Joodse volk.¹² Ten eerste zullen ze stomverbaasd zijn en letterlijk hun mond bedekken bij wat ze zien, omdat ze nooit hebben gelooft dat zij getuige zouden zijn van de glorieuze verlossing van een vervolgd, verworpen en veracht Israël. Ten tweede zullen ze proberen te begrijpen waarom dit pas verheven Israël zoveel geleden heeft. Oorspronkelijk dachten ze immers dat dit was omdat G-d de Joden had

¹² In het hele boek Jesaja wordt naar het Joodse volk verwezen als de "Dienaar van G-d" en in het enkelvoud. (Bijv. Jesaja 41: 8, Jesaja 49: 3)

verworpen. Nu ze zien dat dit niet waar is, zullen ze zeggen dat het lijden het gevolg was van de overtredingen van de volkeren die het Joodse volk vervolgden.¹³

VRAAG: Als Jezus niet de Messias was, wie was hij dan wel?

ANTWOORD: Veel historici en theologen zijn het erover eens dat de evangeliën een heel eenzijdig beeld van Jezus geven. Deze geleerden zijn het niet eens met het standpunt dat Jezus G-d was en dat hij de geboden afschafte. Wanneer de historische, sociologische, politieke en theologische omstandigheden in aanmerking worden genomen, concluderen ze dat Jezus slechts een mens was wiens ijverige messiaanse aspiraties faalden.

Het geloof dat Jezus G-d was en de geboden afschafte, was te danken aan de invloed van de apostel Paulus, en later de politieke autoriteit van Constantijn en het Romeinse Rijk. Zij creëerde een religie die Jezus zelf niet zou herkennen. Het was specifiek dankzij de dictatoriale invloed van het Romeinse rijk dat leidde tot de brede acceptatie en populariteit van de religie. Een zorgvuldige studie van het Nieuwe Testament, die rekening houdt met de heersende omstandigheden en de perspectieven van de talrijke groepen die co-existeerde op dat moment, bevestigt deze mening ook.

Aanvullende onderbouwing kan worden gevonden bij de Ebionitische christelijke sekte, die pas in de vierde eeuw bestond en die de goddelijkheid van Jezus ontkende en geloofden dat ze verplicht waren om de Tora te houden. Er zijn aanwijzingen dat de Ebionieten directe afstammelingen waren van de oorspronkelijke volgelingen van Jezus en zij hielden vast aan hun oorspronkelijk geloof in een menselijke Messias. De Ebionieten werden geëxcommuniceerd door de Roomse kerk omdat ze weigerde de niet-Bijbelse doctrines te aanvaarden die in de geloofsbelijdenis van Nicea¹⁴ naar voren werden gebracht.

VRAAG: Hoe kan de Messias vandaag komen als er nu geen koningen meer zijn uit de stam van Juda?

ANTWOORD: Missionarissen citeren vaak Genesis 49:10: *"De scepter zal niet wijken van Juda, noch een wetgever tussen zijn voeten totdat Silo [Messias] komt."* Ze willen bewijzen dat de Messias al moet zijn gekomen, aangezien het koningschap van Israël vanuit de stam van Juda niet meer voortkomt. Dit argument is om twee redenen onjuist: 1) De passage betekent eigenlijk dat het *recht* van het koningschap altijd binnen de stam Juda zal blijven, tot en met en inclusief wanneer de Messias komt; 2) Als de logica van de missionarissen correct was, zouden we gedwongen worden te zeggen dat de Messias al gekomen moest zijn vóór Jezus, omdat het koningschap van Juda tijdelijk al meer dan 100 jaar eerder was opgeheven in de tijd van de Makkabeeën en het Chanoekawonder.

Missionarissen voeren ook aan dat aangezien alle gezinsgegevens uitsluitend in de Joodse Tempel werden bewaard niemand meer zijn Joodse genealogie kan bewijzen omdat de Tempel en de archieven door de Romeinen werden vernietigd. Dit argument is totaal onjuist. Het tweede hoofdstuk van het boek Ezra geeft duidelijk aan dat de genealogische privé verslagen van een familie niet werden bewaard in de Tempel. In feite zijn er tal van Joden die tegenwoordig hun afstamming kunnen traceren tot de stam Juda en Koning David.

¹³ Indien correct vertaald, is dit duidelijk te zien in de volgende twee verzen: 1. *"Hij [Israël] werd gewond wegens (m'-n) onze (naties) overtreding."* Jesaja 53: 5 In dit vers betekent de Hebreeuwse letter n "vanwege" of "van". Het wordt nooit vertaald als "voor", wat ten onrechte zou duiden op een plaatsvervangende verzoening. 2. *"Voor de overtreding van mijn mensen werden zij (lamo-nl) getroffen."* Jesaja 53: 8 Het woord lamo (למו) is meervoud (zie Psalm 99: 7) en geeft duidelijk aan dat dit vers niet naar één persoon verwijst.

¹⁴ De goedkeuring van het christendom als de officiële religie van het Romeinse rijk verklaart zijn groei en populariteit. De opname van veel overtuigingen uit het Grieks-Romeinse heidendom, zoals de drie-eenheid, de opstanding en de maagdelijke geboorte hebben het proces eenvoudigweg vergemakkelijkt.

VRAAG: Waarom beweren missionarissen dat de Messias moest komen vóór de vernietiging van de Tweede Tempel?

ANTWOORD: Missionarissen beweren ten onrechte dat de passage, *“De heerlijkheid van deze laatste Tempel zal groter zijn dan de eerste”* (Haggai 2: 9) bewijst dat de Messias moest komen in de tijd van de Tweede Tempel. Ze beweren dat, ondanks het feit dat het fysiek groter was, er geen duidelijke demonstratie was dat de “glorie” van de Tweede Tempel groter was. Hun circulaire logica gaat ervan uit dat de Joden iets misten, en het vermoeden van de missionarissen is dat de “Heerlijkheid” de Messias was en dat dit alleen Jezus kon zijn.

Missionarissen citeren ten onrechte rabbijnse bronnen in een poging hun bewering te valideren dat de Messias zeker vóór de vernietiging van de Tweede Tempel kwam. Deze rabbijnse bronnen zeggen niet dat de Messias zeker **vóór** de vernietiging zou komen. Wat ze wel zeggen is dat het **potentieel** voor zijn komst tot de mogelijkheden ging behoren **vanaf het moment** van de vernietiging van de Tempel. Dit is hetzelfde als het concept dat er wordt gezorgd voor genezing bij het begin van een ziekte.

De betekenis van de verklaring dat *“De glorie van de laatste Tempel zal groter zijn dan de eerste”* moet worden begrepen vanuit het Tora-perspectief, dat zich richt op het uiteindelijke doel van schepping en ballingschap. Het doel van de schepping is dat Goddelijkheid openlijk zal zijn onthuld in zelfs de meest alledaagse plaatsen en omstandigheden, zoals het gezegd wordt in Jesaja 11: 9: *“De aarde zal gevuld worden met de kennis van G-d zoals wateren de zee bedekken,”* en Jesaja 40: 5, *“De heerlijkheid van G-d zal worden geopenbaard, en alle vlees tezamen zullen zien dat de mond van G-d heeft gesproken.”* Dit komt overeen met de juiste betekenis van de rabbijnse leer dat de “glorie” van de Tweede Tempel de Eerste Tempel overtrof omdat het fysiek groter, mooier en een langere tijd heeft bestaan. Dit principe geeft aan dat meer van de fysieke wereld¹⁵ was betrokken bij het onthullen van G-ds glorie tijdens de tijd van de Tweede Tempel. Na de vernietiging gaat dit proces tijdens de daaropvolgende ballingschap door.

Ballingschap dient niet alleen om onze overtredingen recht te zetten, het vergemakkelijkt ook onze missie om G-ddelijkheid in de hele wereld te onthullen. Wij leren in Vayikra Rabbah 13: 5 en Micha 7:15, dat de Egyptische ballingschap dient als het paradigma voor alle volgende ballingen. Naast de eenvoudige betekenis, bevatte de oorspronkelijke ballingschap een dieper doel. Jozef verkondigde dit in Genesis 45: 7-8 door te zeggen dat G-d een positief doel had om hem te verbannen. Bovendien vertelde G-d het aan Abraham in Genesis 15:13 dat de Egyptische ballingschap de verheffing zou beïnvloeden van de materiële rijkdom van het land.

Zo hebben ook alle volgende ballingen meer dan één doel. Behalve dat ballingschap een methode is om overtreding te verzoenen, dient het ook als een middel om de hele fysieke wereld te gebruiken om G-ds aanwezigheid te verkondigen en te onthullen.

¹⁵ Het Hebreeuwse woord voor "wereld" is "olam-עולם" en is gerelateerd aan het Hebreeuwse "helem-העולם" wat verborgen betekent. Dit impliceert hoe de fysieke wereld de goddelijkheid verbergt die haar doordringt. Onze missie is om deze G-ddelijkheid te onthullen door de wereld te gebruiken om G-d te dienen, waardoor het ware voordeel van licht boven duisternis wordt onthuld. (Prediker 2:13)

Praktische oplossingen voor het cultus- en zendelingenprobleem

De volgende vragen en bijbehorende antwoorden bieden concrete aanbevelingen om te voorkomen dat missionarissen Joden bekeren en hoe zendingspogingen pogingen met succes kunnen worden tegengegaan.

VRAAG: Is er iets dat Joden kunnen doen om ervoor te zorgen dat zij zelf en hun families “immuun” zijn tegen evangelisten en sekte-rekruteerdes?

ANTWOORD: Zoals met zoveel facetten van het leven, begint preventie thuis. Een Joods huis moet Joods aanvoelen. Ouders kunnen de toon zetten door hun eigen positieve voorbeeld: door te leren over het jodendom en door zijn gewoonten en tradities op manieren in acht te nemen en te begrijpen waar ze zich goed bij voelen. Formeel Joods onderwijs is noodzakelijk. Ouders die de vragen die elk kind over religie stelt, niet adequaat kunnen beantwoorden, kunnen onbedoeld de indruk op hun jongeren maken dat dergelijke kennis niet bijzonder belangrijk is.

Het is gevaarlijk om een kind de indruk te geven dat het jodendom een religie van het gemak is waarin je zelf kunt kiezen wat je wel of niet in acht wilt nemen. Dit kan het kind de indruk geven dat er geen consequenties zijn voor zijn of haar religieuze daden en dat het jodendom zowel hypocriet als zonder spirituele inhoud is.

Kinderen modelleren zichzelf naar hun ouders en spiegelen hun gedrag en, vaak, hun houding. Een ouder wiens gedrag lijkt te verkondigen: “*Doe wat ik zeg, niet wat ik doe*”, plaatst zijn kind onvermijdelijk in het nadeel.

Ouders moeten een open communicatiekanaal onderhouden met hun kinderen, of hun zonen of dochters nu op de basisschool, middelbare school of universiteit zijn, alleenwonend of getrouwd zijn. Idealiter zouden kinderen elk probleem met hun ouders moeten kunnen bespreken. Het tot stand brengen van zo’n communicatieplatform tijdens de vormingsjaren van kinderen zal leiden tot de garantie van een levenslang niet-oordelende dialoog waarmee zij de moeilijke situaties waarmee ze geconfronteerd kunnen worden durven bespreken.

Het is eveneens belangrijk dat ouders zowel hun liefde voor hun kinderen verwoorden als demonstreren. Ik heb te veel Joden horen zeggen: “Mijn ouders gaven toch nooit om mij; waarom vallen ze me nu dan lastig?”

VRAAG: Hoe kan een ouder weten of zijn zoon of dochter in gevaar is of onder de invloed van een missionaris staat?

ANTWOORD: Ouders ontdekken misschien pamfletten, traktaten uit het Nieuwe Testament, sieraden die een bepaalde groep vertegenwoordigen, of de Bijbel van een ander geloof. Soms geeft de zoon of dochter verbale aanwijzingen, zoals: “*We moeten verlost worden*” of “*Ik krijg verlossing, dus ik ga niet naar de hel.*” Of het kind kan een discussie openen door te zeggen: “*Wist u dat het ‘Nieuwe Testament’ (of een ander boek) dit en dat zegt?*”

Net zoals ouderlijke intuïtie het begin van een lichamelijke ziekte kan detecteren voordat medische symptomen optreden, kan het dit ook vaak bij een geestelijke ziekte.

Soms zal de aanwijzing diep tussen de regels begraven worden: *“Waarom leert het jodendom niet over leven na de dood, of over de hemel en de hel?”* Hier moeten ouders niet alleen de ingebedde boodschap horen, ze moeten ook in staat zijn om een effectief antwoord te geven.

Als ouders niet in staat zijn of niet zeker weten hoe ze effectief kunnen omgaan met een religieus conflict, kunnen ouders de wens hebben om het probleem met een rabbijn te bespreken. Dit is waarschijnlijk de beste koers die je kunt volgen als je met een kind wordt geconfronteerd die met vragen komt als: *“Hoe weten we dat het jodendom de 'echte' religie is?”* Houd er echter rekening mee dat niet alle rabbijnen ervaring hebben met het omgaan met deze specifieke kwesties die verband houden met een sekte of een probleem met missionarissen. Het is daarom aan te raden om hiervoor een beroep te doen op experts op dat vlak, zoals de speciaal opgeleide staf van **Jews for Judaism**, die over de hele wereld reizen en succesvolle adviesbijeenkomsten aanbieden.

VRAAG: Maar zal de persoon die de vraag stelt niet beledigd zijn of zich te kijk gezet voelen door de voortdurende weerleggingen die alleen het jodendom benadrukt?

ANTWOORD: Dat zou kunnen. Bedenk echter dat bijna iedereen logische antwoorden op legitieme vragen wil geloven. Wanneer communicatie open en eerlijk is, kan iedereen goed geïnformeerd weloverwogen beslissingen nemen. De beslissing om lid te worden van een sekte of om zich op een andere manier te bekeren, wordt niet van de ene op de andere dag genomen of op basis van één antwoord.

VRAAG: Wat gebeurt er als al deze preventieve maatregelen te laat zijn en de zoon of dochter zich bij een kerksekte aansluit?

ANTWOORD: Het belangrijkste is om niet in paniek te schieten, te ontploffen, te beschuldigen, “Kaddisj” te zeggen of op de een of andere manier de persoon te provoceren tot het vermijden van dit onderwerp of uzelf. Rustig gedrag, in combinatie met de eerdergenoemde open communicatiekanalen, zal vaak het begin zijn van een dialoog. De dialoog is de eerste stap die we nemen om te proberen iemand overhalen om zijn of haar nieuwe religie of sekte te heroverwegen.

Als ouders of andere belangrijke familieleden *actief* luisteren, is de “bekeerling” misschien meer dan bereid om zijn of haar motivatie en redenering te bespreken. Zo'n discussie met speciaal opgeleide adviseurs en rabbijnen van **Jews for Judaism** kunnen puntsgewijs de punten van het nieuwe geloof bespreken, waaruit zal blijken hoe en waarom het jodendom aan Joden een beter alternatief biedt.

VRAAG: Maar wat als het gezin terugdeinst van woede en schaamte? Wat als gezinsleden de bekeerling “verloochenen”?

ANTWOORD: Als er een confrontatie plaatsvindt, zal de dialoog moeilijk zijn of onmogelijk. Het creëren van een woordenstrijd zal de twee partijen hoogstwaarschijnlijk polariseren, waardoor een vijandige atmosfeer ontstaat die de uitwisselingen van gevoelens en overtuigingen bemoeilijkt. Men moet zich realiseren dat de nieuwe overtuigingen van de bekeerling net zo echt en “waar” voor hem zijn als die van jezelf je dierbaar zijn. Eén botte *“je hebt het mis”* kan worden geïnterpreteerd als een intellectuele belediging.

VRAAG: Wat is de juiste aanpak voor het gezin?

ANTWOORD: Gezinsleden moeten doen wat ze kunnen om het individu ervan te overtuigen om alle kanten van de kwestie te overwegen en te zoeken naar externe ondersteunende diensten. Net zoals mensen alle opties overwegen wanneer ze een carrière, echtgenoot of een woonplaats kiezen, zouden ze op zijn minst de opties moeten bespreken die door het jodendom worden aangeboden in tegenstelling tot de sekte of een andere religie die hij of zij heeft aangenomen. Het individu zal zich moeten “openstellen” voordat familieleden of professionals enig succes kunnen behalen.

VRAAG: Betekent dit dat de familie de gewoontes en ceremonies van een ander geloof in hun huis moeten tolereren?

ANTWOORD: Nee. Als het erom gaat om confrontaties te vermijden, tolereert de familie de beslissing van de persoon om van religie te veranderen, maar die persoon moet ook de wensen van het gezin respecteren. De vreemde religie moet op de juiste plaats worden beoefend, of het nu in een kerk, ashram of iemands eigen appartement is. Deze opstelling vergemakkelijkt ook een meer open sfeer, bevorderlijker is voor de bereidheid van de persoon en zijn of haar familie om een getrainde professional te ontmoeten.

Het is belangrijk om te respecteren dat elke persoon recht heeft op zijn eigen fouten. Ons doel is om hem of haar zorgvuldig te helpen met het besef dat de beslissing om een ander geloof aan te nemen, zowel intellectueel als emotioneel, een eerlijk vergissing is. Dat doel bereiken we mede door deze mensen te laten zien waar het jodendom over gaat, in plaats van alleen zijn of haar nieuwe filosofie te weerleggen of te verwerpen.

VRAAG: Wat nu als dit allemaal niet werkt? Is die persoon voor altijd voor het jodendom verloren?

ANTWOORD: Absoluut niet. Degenen onder ons die in het veld werken, kunnen je honderden verhalen over mensen vertellen die jaren in het christendom hebben doorgebracht of in een sekte, om vervolgens terug te keren naar het jodendom. Daarom is het belangrijk om een open communicatiekanaal te behouden en een goed religieus voorbeeld te zijn. Familie blijft bijna altijd familie; verschillen in overtuiging en geloof veranderen niet de *levenslange* biologische en emotionele relatie. Men moet nooit stoppen met hopen dat het individu zal terugkeren.

Persoonlijke verhalen (namen zijn in verband met de privacy gewijzigd)

Het verhaal van Lisa

Onlangs vierden mijn tweelingzonen hun bar mitswa. Het is moeilijk om te geloven dat ze niet zo lang geleden een jeugdgroep bijwoonden waar ze leerden hoe ze met hun Joodse vrienden over Jezus moesten praten in de hoop hen tot het christendom te bekeren. Mijn kinderen en ik waren vrome wedergeboren christenen.

Laat me ons verhaal met jullie delen. Ik ben Joods geboren, maar ik werd negen jaar geleden christen in een tijd in mijn leven dat ik op zoek was naar G-d. Mijn zoons en ik sloten ons aan bij een "Assembly of God"-kerk en ik plaatste ze op een christelijke basisschool. Ik was helemaal ondergedompeld in het christendom, "vervuld met de Geest" en sprekend in tongen. We gingen elke week naar de zondagschool en de kerk, ik zong in het kerkkoor en mijn zonen traden op in elk toneelstuk van Kerstmis en Pasen.

G-d werkt op wonderbaarlijke manieren. Er begonnen dingen te gebeuren die me op de weg terugbrachten naar het jodendom.

Afgelopen september begon mijn familie een "Messiaans synagoge" bij te wonen. Dit is een kerk die Joodse symbolen en gebeden gebruikt als onderdeel van hun aanbidding.

Toen ik opgroeide, had ik geen positieve Joodse herinneringen. Ik was één van de weinige Joden in de stad. Joods zijn betekende dat iedereen een kerstboom kreeg behalve ik. Ik heb nooit veel Joodse mensen gekend, en ik was Joods analfabeet. Ik realiseerde me niet uit welk rijk ergoed ik kwam en welke schatten van mij waren. Ik denk dat ik dit bij de Messiaanse gelovigen ontdekte.

Diezelfde maand kocht ik mijn eerste huis in Zuid-Californië. Mijn zoons begonnen daar met de vierde klas op uitstekende openbare scholen. Voor de eerste keer hadden ze Joodse kinderen in hun klas. Mijn zonen waren benieuwd wat Joods zijn betekende.

Ik smachtte om meer over het jodendom te weten te komen. Via internet begon ik over religieuze kwesties te leren en begon ik deze met andere Messiaanse Joden te bespreken.

In februari ging ik op Joodse feestdag naar een bijeenkomst en bezocht ik alle Joodse kraampjes. Ik begon tegen deze oudere Joodse man met een keppeltje te praten. Hij vroeg me waar ik naar synagoge ging. Toen ik hem vertelde dat ik naar de Messianic Fellowship verderop in de straat ging, raakte hij in paniek en begon te schreeuwen. Mensen begonnen te staren! Vele uren hebben we ruzie gemaakt over de Messias en de Bijbel.

Ik wist niet dat deze man contact opnam met Rabbi Kravitz van Jews for Judaism en hem vertelde hoe hij tegen een Joodse vrouw had staan schreeuwen. Hij vroeg de rabbijn om advies. Rabbi Kravitz stelde voor om contact met mij op te nemen en zijn excuses aan te bieden voor zijn gedrag en ons uit te nodigen voor sjabbat. Rabbi Kravitz suggereerde ook dat we ergens aan hem voorgesteld zouden kunnen worden. Een paar dagen na de Joodse feestdag nam de man contact met mij op en nodigde mij en mijn zoons bij hem thuis uit. We werden vrienden met deze Joodse familie en zij lieten ons de schoonheid en heiligheid van het jodendom zien.

We hielden van alles wat we leerden over onze mensen, tradities en Joodse cultuur; we waren echter nog steeds toegewijde christenen. Ik was ervan overtuigd dat Jezus de Messias en G-d was, en ik had 9 jaar christelijke Bijbelstudie om het te ondersteunen!

Ik wilde de waarheid en mijn vriend zei tegen me: *“Je bent een Jood! Leren de Bijbel van Joden!”* De tijd was gekomen om contact op te nemen met Rabbi Kravitz. Ik was onder de indruk dat hij drie uur lang met me praatte door de telefoon. Hij was de enige Joodse persoon met wie ik sprak die mij doordachte antwoorden gaf. Hij gaf me zoveel om over na te denken.

We spraken elkaar verschillende keren door de telefoon en regelden uiteindelijk een ontmoeting bij mij thuis. Ik was een beetje teleurgesteld toen ik zag dat hij met lege handen kwam. Na een tijdje gepraat te hebben, gingen we een aantal boeken ophalen uit zijn auto. Toen stroopten we onze mouwen op en kregen we het druk! Hij bracht de hele dag bij mij thuis door om met mij en mijn zoons te praten. Hij bracht verschillende versies van de Bijbel en we hebben ze één voor één doorgenomen. Hij had antwoorden op *al* mijn vragen!

Rabbi Kravitz gaf me ook de 12-tape **Jews for Judaism** seminarie en werkboek. Ik luisterde en studeerde en was er blij mee dat dit de argumenten van Rabbi Kravitz versterkte.

Ik ging niet meer naar de kerk. Ik heb mijn christelijke boeken, muziek, kruisen, video's en decoraties weggeven. Nu heb ik Joodse kunst, boeken, mezoza's en judaïca in mijn huis, en mijn zonen hebben Hebreeuwse namen.

De organisatie **Jews for Judaism** hielp me om een solide, goed onderbouwde beslissing met betrekking tot mijn Joodse opvattingen over G-d te maken. Toen ik eenmaal openstond voor het Joodse perspectief, kreeg ik heel snel de antwoorden op de waarheid die ik zocht. Niemand anders met wie ik ooit heb gesproken, was gekwalificeerd om mijn vragen te beantwoorden en mijn christelijke overtuigingen ongedaan te maken.

Ik besef nu hoe belangrijk het is om onze Joodse identiteit op te eisen. Mijn zoons en ik zijn van plan in het Joodse geloof te trouwen en Joodse gezinnen groot te brengen, waarbij Joodse overtuigingen en waarden worden geleerd.

Ik wil iedereen bij **Jews for Judaism** bedanken. Jullie maakten **Jews for Judaism** een realiteit door jullie steun en toewijding. Jullie hebben mijn familie gered en ons teruggebracht naar het jodendom.

Het verhaal van Jerry

Ik groeide op in een conservatief Joods gezin en mijn ouders waren overlevenden van de Holocaust. Als kind ging ik naar de Hebreeuwse school en nam ik de tradities van de feestdagen in acht. Ik ben er altijd trots op geweest om Joods te zijn, vooral na een bezoek aan Israël.

Na de middelbare school ging ik naar een grote universiteit in Zuid-Californië, met als hoofdvak engineering. Tijdens mijn universitaire jaren kwam ik in contact met een aantal “wedergeboren christenen”. Het waren mijn kennissen en de daaropvolgende studie met hen die mij ertoe brachten om een “wedergeboren christen” te worden. Ik heb een echte persoonlijke relatie met G-d ervaren. Ik was meer dan vier jaar erg betrokken. Ik las elke avond de Bijbel en bezocht minstens twee keer per week een fundamentalistische kerk genaamd “*Calvary Chapel*”. Toen ik groeide in mijn geloof, begon ik anderen te beïnvloeden en leidde zelfs mijn eigen Bijbelstudiegroep. Omdat ik op de campus woonde, sloot ik me aan bij een organisatie die *Campus Crusade for Christ* heette. Ik raakte erg betrokken bij die groep door het bijwonen van leiderschapstrainingen en bijeenkomsten van “actiegroepen”. Uiteindelijk leidde ik mijn eigen “actiegroep”. Ik verscheen ook in christelijke radio- en televisieprogramma's en zelfs in twee christelijke films. Ik vond mezelf niet alleen een “wedergeboren christen”, maar een “voltooide Jood”.

Op een dag ging onze hele geavanceerde actiegroep naar een rabbijn van “**Jews for Judaism**” die een lezing over het christendom hield. De oprechtheid, de toewijding en de schat aan kennis van deze rabbijn maakte een indruk op ons allemaal. Maar omdat we wisten dat wij de “waarheid” hadden, daagden we hem op tal van theologische punten uit. Tot mijn verbazing kon hij alles beantwoorden. Na de lezing besloot ik dat ik zou blijven en verder zou praten met deze rabbijn. We spraken de hele avond en eindigden om 4:00 uur 's nachts. De rabbijn was zo toegewijd dat hij zijn vliegtuig miste door met me te praten!

Ik begon te beseffen dat ik zelfs met mijn Joodse achtergrond nog steeds een zeer beperkt begrip had van wat het betekende om Jood te zijn. Mijn aanvaarding van Jezus was een zeer eenzijdige beslissing geweest. Ik wist zo veel van het christelijke perspectief, maar relatief weinig van het Joodse standpunt. Als christen was ik erg dogmatisch geweest; mijn houding was: “Ik zal luisteren naar wat je te zeggen hebt, maar ik weet dat ik gelijk heb.” Mijn ontmoeting met deze rabbijn deed me beseffen dat elk verhaal twee kanten heeft.

Ik begon te studeren en dingen te onderzoeken. Christenen vroegen me: “Denk je dat de duivel je een beetje in zijn greep heeft?” Ik zou antwoorden dat ik alleen deed wat Jezus zei: “Vraag en u zult ontvangen” en “Zoek ijverig en u zult vinden.” Ik bad om leiding, en anderen baden met mij dat ik op het rechte pad zou worden geleid. Mijn onderzoek leverde talloze “bewijsteksten” uit de christelijke Bijbel op die waren gebaseerd op verkeerde vertalingen of die uit hun verband waren gerukt. Hoe dieper ik zocht, hoe duidelijker het voor mij werd dat ik een fout had gemaakt.

Tegelijkertijd eiste een ander deel van mij: “Hoe zit het dan met alle veranderingen in mijn leven, de wonderen die ik had gezien, de gaven van de 'Heilige Geest'? “Hoe kon ik dat allemaal negeren? Uiteindelijk besepte ik dat al deze ervaringen niet uniek waren voor het christendom, maar dat ze ook mensen in andere religies overkomen. Het leven van mensen is veranderd binnen de invloedssfeer van het jodendom; Christenen hebben nauwelijks het monopolie op G-d!

Ik beoefen nu het jodendom op de juiste en spirituele manier, en voel me veel dichter bij G-d dan ooit tevoren. Ik weet nu wat het betekent om een Jood te zijn. Het is belangrijk om het verstand te gebruiken dat G-d mij heeft gegeven, en om Zijn woord te volgen zoals Hij het bedoeld heeft.

Ik kan niet zien hoe iemand die het jodendom echt zou begrijpen ooit in Jezus zou kunnen geloven; er is gewoon geen plaats voor Jezus in het Joodse plaatje.

De Bijbel waarschuwt ervoor om de verlangens van je hart te volgen. Bedenk dat de meeste Joodse mensen de Bijbel niet goed genoeg begrijpen om een weloverwogen beslissing te nemen. We zijn het aan onszelf en aan G-d verschuldigd om het uit te zoeken en ervoor te zorgen dat we niet iets volgen dat niet waar is. Nu ben ik echt een vervulde Jood - een schakel in een ononderbroken ketting die teruggaat tot Mozes en Abraham.

Het verhaal van Laura

Hoewel ik Joods was, was ik meer dan drie jaar actief in Bijbelstudies bij Baptisten- en andere evangelische kerken, en ging ik tijdens mijn zomers naar christelijke kampen. Ik was lange tijd actief betrokken bij **Jews for Jesus**, deelde traktaten (pamfletten) uit, woonde "Messiaanse" retraites en Bijbelstudiecurricula bij. Ik voelde me meer op mijn gemak bij het studeren met andere Joden die ook in Jezus geloofden, of Yeshua, zoals we hem noemden. De meeste mensen die met **Jews for Jesus** te maken hadden, hadden dezelfde beperkte Joodse achtergrond als ik, en waren net als ik ontevreden over hun eerdere ervaringen met het jodendom. Maar nu beschouwden we onszelf als "voltooid Joden". Tijdens Bijbelstudie sessies bestudeerden we zowel het "Nieuwe" als het "Oude" Testament. Het "Oude" werd gebruikt om te bewijzen dat Jezus inderdaad de geprofeteerde Messias was, en ik was erg tevreden met mijn relatie met "de Heer" en met mijn betrokkenheid bij.

Op een dag deelde ik een traktaat uit aan een religieuze Joodse vrouw en vertelde haar over de spirituele volledigheid en de hechte relatie die men kan hebben met G-d door te geloven in Yeshua (Jezus). Ik liet haar veel passages in het "Oude" en "Nieuwe" Testament zien, terwijl ze luisterde naar mijn enthousiaste "getuigenis". Toen ik klaar was, stelde ze me een paar basisvragen over Joodse feestdagen en gebeden. Haar vragen overrompelden mij. Ik voelde me zenuwachtig en schaamde me dat ik de antwoorden niet wist. In mijn frustratie vroeg ik haar of ze voelde dat ze een persoonlijke relatie had met G-d, ik wist dat ik die tijdens mijn Joodse kinderjaren niet had gevoeld. "Ja," zei ze, "waarom kom je niet naar mijn huis voor sjabbat en beslis je zelf of wij Joden een relatie hebben met G-d?" Ze gaf me haar nummer en vertrok.

Haar vele vragen bonstten in mijn hoofd. Waarom wist ik niets van die feestdagen? Had ik het jodendom echt een kans gegeven? Ik had nog nooit een religieus toegewijde Jood ontmoet, en ik dacht dat ze alleen in boeken bestonden. Mijn "Hebreeuws-christelijke" vrienden probeerden me ervan te weerhouden deze vrouw te bellen. Maar ik had het gevoel dat ik zou zien dat haar spiritualiteit vals was als ik echt in Jezus geloofde. Ik dacht niet dat iets mijn relatie met Jezus in de weg zou kunnen staan.

Ik ging naar het huis van die Tora-in-acht-nemende Joden en werd overweldigd door de schoonheid van Sjabbat. Het leek erop dat alles wat ze deden gerelateerd was aan G-d. Van de zegen van de kinderen tot het flakkeren van de Havdalah-kaars, er was iets heiligs aan de hand in hun Joodse levensstijl. Ik voelde me onderdrukt door mijn onwetendheid en wilde meer weten. Ik bad tot

Jezus om me de weg te wijzen, maar na verloop van tijd begon mijn toewijding te veranderen. Ik realiseerde me dat ik geen tussenpersoon nodig had om met G-d om te gaan.

Hoe meer ik de opvattingen van de Tora over de relatie tussen de mens en G-d bestudeerde, hoe meer ik me realiseerde dat de Drie-eenheid geen Bijbels concept kon zijn en ik voelde me meer en meer verbonden met het traditionele jodendom. Toen ik de Tora in het Hebreeuws bestudeerde, ontdekte ik talloze verkeerde vertalingen in de christelijke tekst. Langzaam keerde ik terug naar huis, naar mijn volk.

Door mijn intensieve studie leerde ik de diepere betekenissen van de Joodse concepten van G-d, de geboden, toewijding en gebed. De spiritualiteit waar ik in mijn jeugd naar had verlangd, bevond zich de hele tijd in mijn achtertuin.

Ik ben nu getrouwd en mijn man en ik hebben ons leven aan G-d gewijd en aan de Tora. Onze kinderen hoeven niet de vraag te stellen die ik mezelf moest stellen: 'Heb ik het jodendom echt een kans gegeven?'

Het verhaal van Rachel

Ik ben geboren en getogen in Tel Aviv, Israël, en had de best mogelijke opleiding. Ik spreek vloeiend Hebreeuws en Engels en heb veel kennis over het Joodse en Israëlische leven en over de Bijbelverhalen.

Toen ik op mijn twintigste naar Amerika verhuisde, waren er talloze christenen met wie ik bevriend raakte en die met mij over Jezus spraken. Ik heb met hen op regelmatige basis hun Bijbel bestudeerd en werd uiteindelijk een "wedergeboren christen." Ik ben lid geworden van een "Messiaanse synagoge" en voor meer dan vijf jaren beschouwde ik mezelf als een betere Jood dan voorheen; ik was nu een "Messiaanse Jood."

Amerikaanse Joden waren altijd verrast om een Israëliër te ontmoeten die het christendom had aanvaard, en ik gebruikte deze ontmoetingen om mijn geloof met hen te delen. Een persoon daagde me uit om Rabbi Bentzion Kravitz van **Jews for Judaism** te ontmoeten. Mijn beheersing van het Hebreeuws verzekerde me dat hij me niets op de mouw kon spelden.

Onze eerste ontmoeting duurde zeven uur. We hebben alle Bijbelpassages in het Hebreeuwse origineel bekeken, aangezien hiervoor, mijn "wedergeboren" vrienden en ik de Bijbel in het Engels hadden bestudeerd. Ik ontdekte dat de Engelse vertalingen die ik had gebruikt, gebaseerd waren op verkeerde vertalingen en vervormingen.

Ik heb verschillende keren een sjabbat doorgebracht bij Rabbi Kravitz en zijn familie, we onderzochten de basisconcepten van religie, moraliteit en G-d. Mijn nauwe band met deze religieus toegewijde Joden zorgde voor een geweldige indruk op mij. Ik merkte de waarheid op in hun toewijding, hun oprechtheid en nabijheid tot G-d, iets waaraan ik nooit was blootgesteld in de seculiere Israëlische samenleving. In feite was het iets dat ik nooit had willen benaderen. Omdat de feiten echter zo overtuigend waren, vervolgde ik mijn verkenning van jodendom en realiseerde ik me uiteindelijk dat ik een erg grote fout had gemaakt om het christendom te aanvaarden.

Ik keerde terug naar het jodendom, en deze keer heeft het mijn leven veranderd. Ik ben nu verheugd over mijn toewijding aan het jodendom en mijn geloof in een G-d.

Aanbevolen literatuur

- 1) Baigent, Michael and Leigh, Richard. *The Dead Sea Scrolls Deception*. New York: Touchstone, 1991.
- 2) Berger, David, and Wyschograd, Michael. *Jews and Jewish Christianity*. New York: Ktav, 1978.
- 3) Bleich, David J. *With Perfect Faith*. New York: Ktav, 1983.

Een uitstekend werk over de Dertien Fundamenten van het Joodse Geloof.

- 4) Clorfene, Chaim and Rogalsky, Yakov. *The Path of the Righteous Gentile*. Southfield, MI: Targun Press, 1987.

Een diepgaande en praktische analyse van de zeven wetten van de kinderen van Noach, de morele normen voor de niet-joodse wereld.

- 5) Conway, Flo, and Siegelman, Jim. *Holy Terror*. Garden City: Doubleday, 1982.
- 6) Hay, Malcolm. *The Roots of Christian Anti-Semitism*. New York: Freedom Library Press, 1981.
- 7) Kaplan, Aryeh. *If You Were G-d*. New York: NCSY/Orthodox Union, 1983.
- 8) Kaplan, Aryeh. *The Infinite Light*. New York: NCSY/Orthodox Union, 1981.
- 9) Kaplan, Aryeh. *The Real Messiah*. New York: NCSY/Orthodox Union, 1976.

Een uitstekend overzicht van het missionaire fenomeen. Hoewel dit boek geen alomvattend werk is, is het een goede start voor diegenen die de betrokken kwesties willen begrijpen.

- 10) Maccoby, Hyam. *The Mythmaker - Paul and the Invention of Christianity*. San Francisco: Harper & Row, 1986. 56 The Jewish Response to Missionaries
- 11) Prager, Dennis and Telushkin, Joseph. *Why The Jews*. New York: Simon & Schuster, 1983. An excellent overview of the reasons for anti-Semitism.
- 12) Sargant, William. *Battle for the Mind*. Baltimore, MD: ISHK/Malor, rev 1997.
- 13) Sigal, Gerald. *The Jew and the Christian Missionary, A Jewish Response to Missionary Christianity*. New York: Ktav, 1981.

De aanpak en het materiaal in Sigals boek maken het tot één van de beste bronnenboeken voor anti-missionaire training. De kennis van deze pagina's is het beheersen waard.

- 14) Twerski, Abraham. *Living Each Day*. New York: Mesorah, 1988.

Jews for Judaism onderzoekscentrum

Jews for Judaism heeft tal van bronnen beschikbaar voor het publiek. We bieden een breed scala aan boeken - en audio- en videobanden – die tegen uitstekende prijzen verkregen kunnen worden. Een van deze uitstekende bronnen is onze veelgeprezen **12-delige audioserie “The Counter-Missionary Seminar.”** U kunt deze materialen verkrijgen door contact op te nemen met uw plaatselijke **Jews for Judaism** kantoor of door toegang te krijgen tot de Bronnencatalogus op onze website op www.jewsforjudaism.org.

Rabbi Bentzion Kravitz en de andere leden van **Jews for Judaism Speakers Bureau** is beschikbaar om dynamische presentaties te geven aan uw organisatie. Deze informatief en vermakelijk programma's hebben tienduizenden mensen geïnspireerd en hebben lovende recensies gekregen vanuit alle segmenten van de Joodse gemeenschap. Neem contact met ons op om een van de volgende programma's te regelen of om een programma te plannen dat specifiek is aan uw behoeften:

DE STRIJD OM DE JOODSE ZIEL: De bedreiging door zending voor de Joodse gemeenschap.

ZENDING ONMOGELIJK: de Joodse reactie op Missionarissen

MISSIONARISSEN IN HET PUBLIEK: Een gesimuleerd debat tussen een rabbijn en een missionaris.

HET OVERLEVINGSEMINARIE VAN TEGENZENDING: Speciaal educatief programma voor de hele dag of meerdere sessies.

SCHOLAR IN RESIDENCE: Inspirerend weekend of Shabbaton-programma

BEKENTENISSEN VAN EEN VOORMALIGE JOOD VOOR JEZUS: Persoonlijk verhaal door een voormalig lid

Deze programma's hebben veel succes gehad in gemeenten en organisaties in alle segmenten van het Joodse leven, zoals blijkt uit het volgende:

“Bedankt voor de uitstekende, tot nadenken stemmende, leerzame programma's die je hebt gepresenteerd. Ik hoop dat **Jews for Judaism** succesvol zal blijven door middel van uw educatieve programma's, in het bestrijden van de groepen die ons bedreigen.”

- *Arlynne Bochnek Directeur, Central Region - United Synagogue Youth*

“Door uw presentatie hebben onze UAHC-leden het gevoel gekregen dat ze dat niet zijn alleen in de strijd en dat ze iemand hebben met echte expertise om naar toe te gaan ... Ik was vooral dankbaar voor uw gevoeligheid en respect bij het omgaan met de behoeften van de hervormde Joodse gemeenschap. “

- *Rabbi Alice Dubinsky Unie van Amerikaans Hebreeuwse congregaties, Los Angeles*

“Uw presentatie was niet alleen inhoudelijk en onderhoudend, maar hielden de aanwezige tieners vastgeklonken aan hun stoelen. Afgezien van je uitgebreide rabbijnse kennis, uw diverse ervaring in duiken, skiën en vechtsporten waren het meest indrukwekkend en boeiend voor de kinderen.”

- *Rabbi Daniel Lerner Westkust NCSY*

“Het was een echt succes met meer dan 250 mensen uit onze diversiteit georganiseerde Joodse gemeenschappen ... uw gevoeligheid en dynamische energie hielpen bij het verduidelijken van de vele complexe problemen en gevolgen wanneer Jodendom en christendom respectloos verkeerd worden voorgesteld. “

- *Debra Laskow De Joodse Federatie, West Hills, CA*

“We waarderen de expertise en inzichten die je hebt gebracht zeker ... **Jews for Judaism** heeft zeker een blijvende invloed op de Joden in gemeenschap van Dallas achtergelaten.”

- *Larry S. Robbins, directeur Raad voor Joodse gemeenschapsrelaties, Dallas, TX*

Jews for Judaism geeft gespecialiseerde adviesdiensten aan individuen, en aan vrienden en families van individuen die onder invloed zijn geweest van evangelische christelijke missionarissen en sektegroepen. Wij helpen om te gaan met de angst en frustratie die gepaard gaan met het verlies van een geliefde door deze misleidende groepen (zie Persoonlijk Accounts), en we werken ook aan het herenigen van gezinsleden en aan het versterken van familierelaties.

Gemeenschapsleiders en rabbijnen uit elk segment van de Joodse gemeenschap verwijzen regelmatig naar, en vragen om hulp, **Jews for Judaism**. Ze weten dat onze zeer toegewijde raadgevers succes hebben gehad bij het helpen honderden mensen om de schoonheid en spiritualiteit van het Jodendom te ontdekken. Neem voor een vertrouwelijk gesprek contact op met één van de kantoren van **Jews for Judaism** vermeld staat op de achterkant van dit boekje.

Over de auteur

Bentzion Kravitz, een erkende autoriteit over Jodendom en christelijke polemieken, is de grondlegger van **Jews for Judaism** International, en uitvoerend directeur van zijn Vestiging in Los Angeles.

Geboren in 1954 in New York, studeerde Rabbi Kravitz aan de Universiteit van Texas in Austin, met als hoofdvak communicatie, en behaalde zijn diploma aan de Rabbinical College of America.



Rabbi Bentzion Kravitz,

Oprichter van **Jews of Judaism** International

Als een bekende docent, is Rabbi Kravitz op zowel televisie en radio verschenen en heeft hij in de hele Verenigde Staten, de voormalige Sovjet-Unie, Zuid-Afrika, Australië en Israël lezingen gegeven. Met meer dan 25 jaar ervaring heeft hij één van de hoogste succespercentages in de Joodse gemeenschap voor het begeleiden van betrokken Joden in sekten en missionaire groepen.

Rabbi Kravitz is ook een aalmoezenier voor de provincie *Los Angeles Sheriff's Department*. Zijn hobby's zijn skiën, duiken en vechtsporten. Hij en zijn vrouw Dvora, een erkende therapeut, wonen in Los Angeles en hebben zes kinderen.

Dit duidelijke, beknopte en gemakkelijk te lezen handboek is voor u beschikbaar gemaakt door **Jews for Judaism**, de enige fulltime hulpbron en hulporganisatie tegen missionarissen verspreid over de hele wereld. De **Jews for Judaism** crisisinterventie-centrum bevordert de Joodse continuïteit door assimilatie aan te pakken en door tegen misleidende christelijke missionarissen, die zich vooral richten op Joden, in te gaan.

Dit boekje is een uitstekend hulpmiddel voor rabbijnen, opvoeders, ouders, studenten en jongvolwassenen. De informatie die het biedt is zowel leerzaam als effectief. Het is een uitstekende inenting tegen missionaire inspanningen.

Als **Jews for Judaism** u, of wie u dan ook maar kent, van dienst kan zijn, neem dan contact met ons op via:

JEWS FOR JUDAISM

P.O. BOX 351235
Los Angeles, CA 90035
(310) 556-3344
la@jewsforjudaism.org

Voor meer informatie, assistentie of om een spreker te engageren, neem dan contact op met één van deze onderstaande afdelingen van **Jews for Judaism**:

Los Angeles	310-556-3344	www.jewsforjudaism.org
Toronto	416-789-0020	www.jewsforjudaism.ca

This clear, concise and easy-to-read handbook is made available to you through **Jews for Judaism**, the only full-time counter-missionary resource and outreach organization spanning the world. **Jews for Judaism's** Crisis Intervention Centers promote Jewish continuity by confronting assimilation and by counteracting deceptive Christian missionary efforts directed toward Jews.

This booklet is an excellent resource for rabbis, educators, parents, students and young adults. The information it provides is both educational and effective. It is a superb inoculation against missionary efforts.

If **Jews for Judaism** can be of service to you or anyone that you know, please contact us at:

JEWS FOR JUDAISM

P.O.Box 351235
Los Angeles, CA 90035
310-556-3344
www.jewsforjudaism.org

For further information, assistance, or to arrange a speaker, please contact one of these **Jews for Judaism** branches:

Los Angeles, USA 310-556-3344

Toronto, Canada 416-789-0020

www.jewsforjudaism.ca

COPYRIGHT © 2001 Jews for Judaism International, Inc.